

ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ
ಮೇ 2019

ಜೈತನ್ಯ
(ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಚಿತ್ರಕಲಾ)

ಬೆಲೆ : 15/-

ಅನುರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುಸ್ವಂದಗೊಂಡ ಅನುಭಾವ ಲೋಕವೊಂದು
ಇದು ಅವಳ ಚಣದ ಕಂಪಿತದ-ಕಾಂತಿ ಚಿದ್ಭಾವ ಕೃಪೆಯು ಇಂದು,
ಮತ್ತೆ ವಿಸ್ಮಯದ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಲಿ ಉಜ್ವಲದ ಪರದೆಯಲ್ಲಿ
ದಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಭಂದದಲಿ ಲಹರಿ-ಲಹರಿಗಳ ಮೋದದಲ್ಲಿ

ಪಾರಲೌಕಿಕದ ಉಪಜೀವ-ವೃತ್ತಿಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತ ಭಾವದಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಂಡ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ನಿತ್ಯ ಸಾಕಾರ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಚಿನ್ಮಯದ ದೇವಿ ನೆಲೆಸಿಹಳು ಅವಳ ಸ್ವರ್ಣಮದ ತಾಣದಲ್ಲಿ.

(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ “ಸಾವಿತ್ರಿ”; ದಳ 4 ರೇಣು 1 ಪುಟ 356)

<p align="center">ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಪತ್ರಿಕೆ ಮೇ 2019</p>	<p align="center">ಸಂಪುಟ: 29 ಸಂಚಿಕೆ: 05 ಪರಿವಿಡಿ</p>
<p>ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ ಹೆಗಡೆ-ಕುಮಟಾ - 581 330. ಫೋನ್: 94487 74920 editorabpng@yahoo.com</p> <p>ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ ಡಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಕಾವೈ ಡಾ ಆರ್.ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಶ್ರೀ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಗಲಗಲಿ</p> <p>ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಡಾ ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ರಾಜ್ಯ ಸಮಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಮಾರ್ಗ, ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಪ್ರಾಯೋಜಕರು: ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078. ಫೋನ್: 080 - 2244 9882 http://abp.sirinudi.org</p> <p>ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ.: ಗಣಕಯಂತ್ರ ಕೇಂದ್ರ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p> <p>ಆಫ್ ಸೇಟ್ ಮುದ್ರಣ: ಶೇಷಸಾಯಿ ಇ ಫಾರ್ಮ್ ಪ್ರೆಸ್.ಲಿ. ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (ರಿ.) ಜೆ.ಪಿ. ನಗರ ಮೊದಲನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 078.</p>	<p align="center">“ಚೈತನ್ಯ” (ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ತತ್ವಸಾರ) ಜಡತ್ವದಲ್ಲಿ ದೈವತ್ವದ ಆವಿಷ್ಕಾರ. - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು</p> <p>ಚೈತನ್ಯ ಎಂದರೇನು? 7 ಅನು: ಡಾ ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ ಅನು: ಪ್ರೊ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕೆ.</p> <p>ಚೈತನ್ಯದ ರೂಪಾಂತರಣ 34 ಅನು: ಡಾ ಬಿ.ಆರ್. ಭೀಡ ಅನು: ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ</p> <p>ವಾರ್ತಾಪತ್ರ 67</p>

ಸಂಸಾದಕರ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಚೈತನ್ಯ (Consciousness) ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ; ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಚಿತ್-ಚೇತನ, ಚಿತ್-ಶಕ್ತಿ, ಚಿತಿ (ಲಲಿತ, ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞಾ ಹೃದಯ), ಸಂವಿತ್ ಮತ್ತು “ಚಿತ್” ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಷಯವಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ, ಇದೇ ಶಬ್ದವೇ ಅತ್ಯಂತ ಅಪಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಕೆಗೊಂಡಿದೆ. ಏನೇ ಆದರೂ ಈ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈ “ಚೇತನ”ವೇ ಕೇಂದ್ರ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಚೇತನ ಎಂದರೇನೆಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ, ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಪಯಣ ಹಾಗೂ ಜೀವನದ ವಿಕಾಸದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇದರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯ ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಅತ್ಯಧಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ, ನಾವು ಇದೀಗ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಈ “ಸೂತ್ರ-ಶಬ್ದ”ದ ಕುರಿತಾಗಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ, ರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಶಬ್ದದ ಮೂಲವೇ “ಪ್ರಕಾಶ”ವಾಗಿದೆ!

*

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು “ತಮ್ಮ ಸಪ್ತಮದಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಸಪ್ತಮದೆಡೆಗೆ” ಎನ್ನುವ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಅಜ್ಞಾನದ ಸ್ತರದಲ್ಲಿಯೂ ಏಳು ಹಂತಗಳಿವೆ; ಜ್ಞಾನದ ಸ್ತರದಲ್ಲಿಯೂ ಏಳು ಹಂತಗಳಿವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಹೋಪನಿಷತ್ ಸಹಿತ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ನಿಖರವಾದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ. ಆತ್ಮದ ಆವಿರ್ಭಾವದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಘನರೂಪಿಣಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು (Force of Consciousness) ಊರ್ಧ್ವಾತಿಲೋರ್ಧ್ವದ ಎಡೆಗೆ, ಆರೋಹಣಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುವ ಈ ಸಾರ-ಸ್ವರೂಪವೇ ವಿಕಸನ (Evolution) ವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಇದು ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಆವಿಷ್ಕಾರಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ಜಡದಿಂದ ಚೇತನದ (ಜೀವನದ) ಎಡೆಗೆ, ಜೀವದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಲೆಗೆ, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಆತ್ಮದ ನೆಲೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತ, ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಮಹತ್ತರವಾದ ಉನ್ನಯನಕ್ಕೆ ತುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಇದಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಈ ವಿಕಾಸವು ನಮ್ಮನ್ನು ಪಾಶವೀಯ ನೆಲೆಯ ಮಾನವನ ಬದುಕಿನಿಂದ ದಿವ್ಯಾತ್ಮವಾಗುವದರ ಕಡೆಗೆ ಹಾಗೂ ದಿವ್ಯ ಜೀವನದ ನೆಲೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಮತ್ತು ಉನ್ನತೀ ಮನೋಭಾವ (ಅತಿಮಾನಸ)ದ ಆವಿರ್ಭಾವಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಆ ಆವಿರ್ಭಾವದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಸಹಿತ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೂ, ಈ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಸಹಿತ, ನವನವೋನ್ಮೇಷಶಾಲಿನಿಯಾದ ಚಿನ್ಮಯದ ಊರ್ಧ್ವ ನೆಲೆಯನ್ನು, ಅನಂತಾನಂತ ವ್ಯಾಪ್ತತೆಯನ್ನು, ಪ್ರಗಾಢತೆಯನ್ನು, ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವವನ್ನು, ನಮ್ಮ ಚೇತನದ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನೂ, ಅದರ ಸಾರ-ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ, ಜೊತೆಗೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಮತ್ತೆ ಅದರ ಸಂವೇದನಾಶೀಲತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಉತ್ಕರ್ಷವನ್ನು, ವಿಸ್ತರಣೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸುನಮ್ಯತೆಯನ್ನು (Plasticity) ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಪರಿಪೂರ್ಣ-ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೂಲ ನಂಬುಗೆಗಳನ್ನೂ ಸಹಿತ ಹೊಂದಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಮನೋಪಾತಳಿಯ ಆಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಬೃಹತ್ತರವಾದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಭವಿಷ್ಯದೆಡೆಗೆ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಕಸನದ ಗುಣವಾಗಲೀ, ವಿಕಸನಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲ ತತ್ತ್ವವಾಗಲೀ - ಇದು

ಈಗಾಗಲೇ ರೂಪಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ- ಮೂಲಭೂತ ಆಶಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಸುವಿಶಾಲವಾದ ಪರಂಪರಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ (ನಿಯತಿಯಲ್ಲಿ) ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಸಂಚಲನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾರ್ವಭೌಮವಾಗಿಯೇ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಧಿಮಾನಸ (Higher Consciousness) ದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆತ್ಮದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಾರುವದೇ ಮತದ (ರಿಲೀಜನ್) ಪರಮೋಚ್ಚ ಗುರಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಮಹತ್ತರವಾದ ತಪಸ್ಸಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಯೋಗವೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ನಮ್ಮದೇ ಜೀವನದ ಸಹಜವಾದ ವೃತ್ತಿಯೂ (Trend) ಕೂಡಾ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಎಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಒಟ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಲಭ್ಯವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರಹಸ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ತತ್ತ್ವವು ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ತರಗಳನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚಿರಂತನವಾಗಿ ಬಯಸುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ವೀರ್ಯವತ್ತತೆ ಮತ್ತು ದೇಹದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸ್ವಯಂ ನಿಯಂತ್ರವಾಗಿದ್ದು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿದ್ದು ಜೊತೆಗೆ ತುರಿಯದ ಆಚೆಯೂ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿ, ತದುತ್ತರದ ನೆಲೆಗೆ ಸಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ಲಭ್ಯಗೊಂಡ ಫಲಿತಗಳನ್ನು ರೂಪಾಂತರಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗೂಢವಾಗಿ ಅಡಗಿರುವ, ರಹಸ್ಯವಾಗಿರುವ ಚೇತನದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪಥಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ” (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ದಿವ್ಯ ಜೀವನದ ತಮಸಪ್ತಮದಿಂದ ಜ್ಞಾನಸಪ್ತಮದ ಎಡೆಗೆ” ಇದರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು).

“ಸತ್ಯದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪಥವೊಂದು ಅವತರಣಗೊಂಡು ಬಂದು, ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ (ಮಾನವನ) ವಿಕಸನದ ಪಯಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ದಂಡೆಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿಯ ತೀರದತ್ತ ಒಯ್ಯಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಋಗ್ವೇದ(1-46-11) ಋಕ್ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು, “ನಮ್ಮ ಚಿಂತದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮನೋ ವ್ಯಾಪಾರದ ವಿಕಸನದ ಅತಿಮಾನಸದ ಹಂತದ ಆಚೆ ಸಾಗುತ್ತ ಆ ಅತಿಮಾನಸದ ಹಂತದ ವಿಕಸನದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಇದು ಸಾರ್ಥಯವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವಂತಹ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವೀಗ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗಿ, ಅತಿಮಾನಸದ

ಅಸ್ತಿತ್ವವಿರುವ ಬಗೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವಿಚಾರವೊಂದನ್ನು ರೂಪಣೆಗೊಳಿಸಬೇಕಿದೆ. ಜೊತೆಜೊತೆಗೆ ಈ ವಿಜ್ಞಾನ ಘನಸತ್ತೆಯ ವಿಕಸನದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಏಕೆ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಅಜ್ಞಾನದ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಕ್ಲೇಶಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವದರ ಬಗೆಗೂ ನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಬೋಧಾತೀತ ಮನಸ್ಸು (Sublimated Mind) ಈ ಪರಮಾಂತಿಕ ಗಡಿಯನ್ನು (ರೇಖೆಯನ್ನು) ಮೀರುವ ಮೂಲಕವೇ ನಮ್ಮ "ಚಿತ್ತು" (ಚೇತನವು) ಗೋಳದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಚಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಭಾವಜನ್ಯವಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ವರ್ಧಿಸುತ್ತಾ, ಲೌಕಿಕದ ಯಾವುದೇ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದೇ, ಮಾನಸಿಕ ಊಹಾತ್ಮಕ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕದೇ, ಮತ್ತು ಅವೇ ಜ್ಞಾನವನ್ನುವ ಭ್ರಮೆಗೂ ಒಳಗಾಗದಂತೆ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಮಾನಸ ಗುಣವೇ ದೈವೀ ಸ್ವಭಾವ(ಪ್ರಕೃತಿಯ) ಮತ್ತು ದೈವತ್ವದ ಅನುಭವವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಲ್ಲಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮ್ಮಿಲಿತವಾಗುವಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ."

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಚೇತನದ (Consciousness) ಈ ಎಲ್ಲ ಆಯಾಮಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಭೌತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಮಾನಸಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚೇತನ, ಆತ್ಮಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ಹಾಗೂ ಚಿತಿ ಎನ್ನುವ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಅನುಸ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಉಜ್ಜಲೋಜ್ಜಲದ ವೈಭವದ ಕಾಂತಿ ಓ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿದಾತೆ,
 ಲೋಕ-ಲೋಕಗಳ ಪಾಲನೆಗೆ ಅದಿತಿಯಾಗಿಲ್ಲಿ, ಲೋಕಮಾತೆ,
 ಓ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೆ, ಶಾಶ್ವತದ ಚಾರುಶಿಲ್ಪಿಯಂತವಳು ವಧುವು,
 ಕಾಲಹರಣವಿಲ್ಲದಲೆ, ಮೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುತಿಹ ಆ ಕರಗಳಿಹವು,
 ಕಾಲದೀ ಸ್ವರ್ಣ-ಬಂಧದಲಿ ಭಂದಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ಘಳಿಗೆ
 ಬರಿವ್ಯರ್ಥಗೊಳದ ತೆರದಲ್ಲಿ ಅದನು ಅಚ್ಚೊತ್ತಿ ತೆರೆವ ಘಳಿಗೆ,
 ದೇವನೆದುರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೃದಯವನು ತೆರೆತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ
 ಹಿಂಜರಿಯದಿರುವ ತೆರದಲ್ಲಿ ಅದುವು ಸಮೃದ್ಧಗೊಂಡು ಲೀಲ.

ಜಗದ ಆನಂದ-ಲಹರಿಗಿದೊ ಉಗಮ ದೀಪ್ತಿಮಯ ಚಿಲುಮೆಯಲ್ಲಿ
 ಮುಕ್ತ-ವಿಶ್ವವಿದು ಮತ್ತೆ ತಾನಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾಪ್ಯದೂರ್ಧ್ವದಲ್ಲಿ,
 ಓ ಪರಮ ಘನದ-ಆನಂದವಿದುವು ಗುಹ್ಯಾಂತರಾಳದಲಿ
 ಚಿರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಧಿಷ್ಠಾನದಲಿ ತನ್ನ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುತ್ತಲ್ಲಿ
 ಬಾಹ್ಯ ಲೋಕದಲಿ ಕಾಣಲೆನೆ ನಿನ್ನ ಮನುಕುಲವು ನಿರತ ತುಡಿತ
 ಅವ ಪಡೆಯಲಾರ ದರ್ಶನವ ಹೀಗೆ ಗೋಚರಕೆ ಅರಸಿ ಸತತ.

[ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ “ಸಾವಿತ್ರಿ” ದಳ 2 ಪುಟ 345]

- ಅನುವಾದ: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಚೈತನ್ಯ ಎಂದರೇನು?

- ಅನುವಾದ: ಡಾ|| ಮಹಾದೇವ ಸಕ್ರಿ

ಅರಿವು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವ

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಅರಿವು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಸಂವೇದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಚೈತನ್ಯಯುತ ಮತ್ತು ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ತೇಜಸ್ಸು ಕೂಡ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲೂಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಲೂಬಹುದು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬಾಹ್ಯ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವುದೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯ. ಚಿತ್ ಎಂದರೆ ಶುದ್ಧ ಅರಿವು; ಅರಿವಿನ ಶಕ್ತಿ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ಅರಿವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಣ್ಣದ ವಿವಿಧ ಶ್ರೇಣಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಅಥವಾ ಅವನ ಶ್ರವಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕೆಲವು ಸಲ ಅವು ಅದೃಶ್ಯ ಮತ್ತು ಅಶ್ರವ್ಯ ಎಂದೆನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅರಿವಿನಿಂದ, ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅರಿವಿನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯುವುದು ಅಥವಾ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಅರಿವಿನ ಮಿತಿಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಿತಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ಇರಬಹುದು, ಹಾಗೂ ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಅದು ಬರದಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅದು ಅರಿವಿಲ್ಲದ, ಅತಿಮಾನಸ, ಅತಿಬೌದ್ಧಿಕ ಅಥವಾ ಕೆಳಬೌದ್ಧಿಕ ಮಿತಿಗಳೆಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಜ್ಞೆಯು' ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯರು ಹೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಮನುಷ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿ ಎಂದರೆ 'ಪರಮ ಶಕ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ' 'ಅತ್ಯುನ್ನತ ಅರಿವುಳ್ಳ' - ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶ. ಅದು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ, ಅಸ್ತಿತ್ವ-ಅರಿವು-ಆನಂದ. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದವನ್ನು "ಪರಾತ್ಪರ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲದ್ದು ಅಥವಾ ಅರಿವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಇರವಿನ ಮತ್ತು ಅರಿವಿನ

ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪದರಿನಾಚೆ ಇರುವಂಥದ್ದು. ಚೀನಿಯ ತಾವೋ ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಶೂನ್ಯ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ “ಶೂನ್ಯ”ದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಅರಿವಿನ ನಿರಾಕರಣೆ (ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ). ವಿಶಿಷ್ಟ ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆ ಎಂಬವು ಕೇವಲ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಶಬ್ದಗಳು. ನಾವು ಅತಿ ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆಯಡಿಗೇ ಹೋದಂತೆ, ಉನ್ನತಕ್ಕಿಂತ ಎತ್ತರವಾದ ಅರಿವು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಎತ್ತರವಾದ ಅರಿವು ದೊರಕುವುದು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಕೆಳಗಿನ ಜಾಗೃತಾವಸ್ಥೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೆಳಗಿನ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಟ್ಟದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಂತೆ. ಆಗಲೂ ಉನ್ನತ ಅರಿವಿನ ಸ್ಥಿತಿ ನಮಗೆ ಅಲಭ್ಯ. ತಾವೋನ ಅಥವಾ ಶೂನ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯದೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ ಸ್ಥಿತಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. “ನಿದ್ರಾನಡಿಗೇ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಜಡಾತ್ಮ”, ತಾವೋನ ಶೂನ್ಯಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನ, ಅದುಮಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಒತ್ತಡಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರಿವಿನ ಹಂತಗಳು ಸರ್ವಕಾಲಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳು. ಆ ಹಂತಗಳು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹೊರನೋಟದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಹೊರನೋಟದ ಅರಿವಿನ ಹಂತಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಈ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವು ಅದರ ನಮೂನೆಯ ಸಂಬಂಧ ಅಥವಾ ಅದರ ವಿಕಾಸಾತ್ಮಕ ಸ್ಥಿತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಮೂಲತಃ ಅರಿವು ಎಂದರೆ, ಪ್ರತಿ ಅಂಶದಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಬಗೆಯಾಗಿದ್ದು, ಆದರೆ ಸ್ಥಾನಮಾನದಲ್ಲಿ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ಥಿರವಾದದ್ದು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿವು (ಅರಿವಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು) ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸದಿರುವ ಅಥವಾ ಸಂಘಟಿಸಿದ ಅಥವಾ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿವು ಅವ್ಯಕ್ತ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಥವಾ ಕಡಿಮೆ ಗಾಢವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಬಹುದು (ಪ್ರಕಟವಾಗಬಹುದು).

ಅರಿವು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಬಲ್ಯ/ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಅರಿವು ಎಂಬುದು ಎರಡು ಮೂಲತತ್ವಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ತಾನು ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅರಿವುಳ್ಳ ಶಕ್ತಿ. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಸರಿಯಾದ/ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸತ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಅರಿವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅರಿವು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ಸಾಕಾಗದು. ಅರಿವನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಯಾವುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು, ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಬದಲಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ತರಲು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅರಿವಿನ ಅಗತ್ಯತೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನಾಗಬಹುದು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಂಕಲ್ಪಶಕ್ತಿ ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ಅರಿವು ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲು ಆಗದಿರಬಹುದು. ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಲಾಭ ಏನೆಂದರೆ, ನಿಜವಾದ ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆ, ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಇಚ್ಛೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯ ಹೊಂದಿರುವುದು. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ಆಶಿಸಬಹುದು. ಯಾರು ಮಾನಸಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದು. ಅವರಿಗೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ದೇಹಗಳ ಅರಿವು ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದಂತೆ ಹಾಗೂ ದೋಷಯುಕ್ತ ಎನಿಸುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯಾಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಏನೇ ಮಾಡಿದರು ಅದು ಅಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ನಿಖರವಲ್ಲದ ಕೆಲಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅತಿಮಾನಸ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರ, ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/24-25

ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡು ಬೇರೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ “ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳ ಅರಿವು ನನಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲು “ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಜೋರಾಗಿ

ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, “ಅವನು ಅಸಾಧಾರಣ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. “ಅವನು ಅಸಾಧಾರಣ ಅರಿವಿನಿಂದ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, “ಅವನು ಅಸಾಧಾರಣ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದೇ? ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎನ್ನುವುದು ವಸ್ತುಗಳ ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿ. ಆದರೆ ಶಕ್ತಿ/ಚೈತನ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಜರುಗಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವಿರಬಹುದು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಚೈತನ್ಯವೆನ್ನುವುದು ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಪರ್ಯಾಯ ಶಬ್ದವಾಗಲಾರದು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯ/ಜಡತ್ವ ಇದೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನೀನು ಮತ್ತು ಜಡ ಒಂದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಜಡತ್ವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೂಳಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ, ಮೇಲೆದ್ದು ಕೆಸರನ್ನು ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನೀನು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/25 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೀವನದಲ್ಲೂ, ಸೂಕ್ತ ಪಥವೊಂದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಲ್ಲವೇ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಗೆಗೆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ಷಣವೊಂದು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ಇತ್ತ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲನ್ನು ಅತ್ತ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಲು

ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ನೀವು ಆಗ ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಯಾವ ಹೃದಯವು ಸೂಕ್ತವಾದ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಹೃದಯವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾವನ್ನಪ್ಪುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 14/29

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಸತ್ಯ

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯ/ಸ್ಥಿತಿ, ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯ, ಚೈತನ್ಯ, ಕ್ರಿಯೆ, ವಿಶ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಮಷ್ಟಿ ರೂಪವನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಸಹ ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದೆ ಚಲನಶೀಲ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾವಾಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನ ಅಸ್ಥಿರತೆಯ ಅಥವಾ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಒತ್ತಡದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಮರೆಯುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಚೈತನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಆ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಮರೆಯುತ್ತದೆಯೋ, ಅದು ವಿದ್ಯುತ್ಕಣ, ಅಣು, ಭೌತಿಕ ವಸ್ತುವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದು ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ, ರೂಪವನ್ನು ಹಾಗೂ ವಿಕಾಸವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಅದು ವಿಷಯಗಳಿಂದ ದೂರ, ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ವಿಕಸನಗೈಯುತ್ತ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ವಿಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಅದು ಜೀವವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ, - ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯವಾಗಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆದು, ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತ ಮನುಷ್ಯನಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀನು ಗ್ರಹಿಸುವುದಾದರೆ (ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ) ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ಭೌತಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ, ಮಾನಸಿಕ, ಅತಿದ್ರೀಯವಾಗಿ ಸೂತ್ರೀಕರಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಕಠಿಣವೆನಿಸಲಾರದು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತವಿರುವಂಥವು. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಇರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಆಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ) ಮಿಶ್ರಣಗೊಂಡು ಅವುಗಳ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ, ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಆಂತರಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಹಿಂದೆ ಮರೆಮಾಚಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ತಡೆಹಾಕುವ ಅರಿವಿನ ಮೂಲ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಎಚ್ಚರವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಸ್ವಭಾವದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬಾಹ್ಯ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರದೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಥವಾ ಗೋಡೆಯ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಪರದೆ ಅಥವಾ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಮತ್ತೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಒಳ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಬೇಕು. ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಜೀವಿಸುವುದು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಚಿಕ್ಕ ಮತ್ತು ಹೂರಣವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡದಾದ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತವಿರುವ ಹಾಗೂ ಎಂದೂ ಅಕ್ಷಯವಾಗದ ಒಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಕೆಳಹಂತ, ಅತಿದ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ಬೆಂಬಲ ಪಡೆದ ದೇಹ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಅರಿವು ಒಂದು ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು (ಮುಚ್ಚಳ ಎಂದಾದರೂ ಕರೆಯಿರಿ) ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಸೆಳೆದ ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ಅಥವಾ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಮುರಿದೊಗೆದು, ಅರಿವು ಮೇಲೇರಿ ವಿಶಾಲವಾಗಿ, ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಾಗಬಹುದು. ಉನ್ನತ ಅರಿವಿನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ಅದರ ಶಕ್ತಿಯ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಳ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಒಳಗೆ ತರಲೂಬಹುದು.

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರಿವು ಎಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳಿಂದ ರಚಿಸದ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಲು ಬೇಕಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ತತ್ವ. ಅದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು, ನಿನ್ನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ “ನಾನು” (ಆತ್ಮ) ಎಂಬುದು ಸುಷ್ಟು. ಅದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸೀಮಿತ ಕಾರ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಒಂದೋ ನೀನು “ನಾನು” ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅನಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಆಸ್ವೋಟಿಸುವವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವಿ ಇಲ್ಲವೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಕಸಿಸಲು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/22-23

ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು

ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣ ದೃಷ್ಟಿ ಸಹಜವಾದ ಬಾಹ್ಯ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗಿದೆ (ಆಸರೆ ಯಾಗಿದೆ). ಏನೋ ಒಂದು ಸಜೀವ ರಚನೆ ವಿಕಸಿಸಿ, ಹೇಗೋ, ಮೂಲತಃ ಲವಲವಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮತ್ತು

ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭೌತ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ “ಪ್ರಜ್ಞೆ” ಒಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ವಿದ್ಯಮಾನ. ಅದು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಒಂದು ಬೆಳೆಯುವ ಮಿನುಗು; ಒಂದುಸಲ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆ ಮತ್ತು ನಡಿಗೆಯ ಮುಖಾಂತರ ತಡೆತಡೆದು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಳು/ಜೀವ ಜೀವನದ ಮುಕ್ತಾಯದೊಂದಿಗೆ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನಸ್ಸು/ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯನ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವ ಅರಿವಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ - ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅದು ನಿಶ್ಚಿತವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜೀವನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ (ಅರಿವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ). ಯಾವಾಗ ಅವನು ಸಾಯುತ್ತಾನೋ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಮಲಗಿಕೊಂಡಾಗ, ದಿಗಿಲುಗೊಂಡಾಗ, ನಶೆ ಮೂಡಿದಾಗ, ಅರಿವಳಿಕೆ ಮದ್ದುಕೊಟ್ಟಾಗ, ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಅರಿವು ಜಡ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ-ತೋರಿಕೆಯ ಅನಿಸಿಕೆ ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ಸಮರ್ಥನೀಯ? ಈ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅನಿಸಿಕೆ ಎರಡು ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಒಂದು - ಎಚ್ಚರದ ಮೇಲ್ಮೈ ಅರಿವು ನಿಜವಾದ ಅರಿವಿನ ರೂಪವೆ? ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದೇ?

ಎರಡು - ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೆ? ಅಥವಾ ಅದರ ಬೇರೆ (ಅತಿಮಾನಸ, ಸುಪ್ತಮಾನಸ) ರೂಪಗಳೆ?

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/19

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅವಸ್ಥೆ

ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ “ಪ್ರಜ್ಞೆ” ಎಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ (ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು) ಅಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೆ, ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೌನ ಮತ್ತು

ನಿಶ್ಚಲನಾಗುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೋ (ನೋಡುವ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ) ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಯೋಗದ ಕೆಲ ಮೂಲಭೂತ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಾಗದ ಆದರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲದ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ, ನೋಡದ ಹಾಗೂ ಸ್ಪರ್ಶಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸದ ಆದರೆ ಚಲನ ರಹಿತ, ಸ್ವ-ಜಾಗೃತ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತವಲ್ಲದ, ಆದರೆ ತಾಳ್ಮೆಯ (ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಲ್ಲದಾಗ), ಮೌನ ಹಾಗೂ ಚಲನರಹಿತ “ಪ್ರಜ್ಞೆ” ಅನಂತದಡೆಗೆ ಪಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಬರೀ, ಆಂತರಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇ ಅರಿವಿನ ರೂಪಿಸುವಿಕೆಯೇ - ಒಂದು ಅಂತರ್ಗತ ಶಕ್ತಿ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ರಚಿಸುವಿಕೆಯು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ; ಅದೂ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪುರುಷನಲ್ಲಿ.

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಅಂತರ್ಗತ ಸತ್ಯತೆ. ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಅದು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೂ (ಮೌನ ಮತ್ತು ಅಚಲ) ಅಲ್ಲಿ ಅರಿವಿನ ಇರುವು ಸಾಧ್ಯ. ಹೊರಗಣ ವಸ್ತುಗಳ ಜೊತೆ ಸ್ಪಂದಿಸದಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂವೇದನಾಶೀಲವಾಗಿರದಿದ್ದರೂ, ಮೇಲ್ಮೈ ಮೇಲೆ ಅದು ಕಾಣದಿದ್ದರೂ, ಏಕಾಂತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಒಳಗಡೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಮಗೆ ನಿರ್ಜೀವ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ (ಗೈರಾಗಿದ್ದರೂ) ಅರಿವಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/15 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ವಿಶ್ವದ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಸಾರ (ಜೀವಾಳ)

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದರೇನು?

ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ವಿಶ್ವದ ಸೃಜನಶೀಲ ಜೀವಾಳ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದ್ದರೆ ವಿಶ್ವವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದರೆ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠೀಕರಣ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಏನಾಗಿರಬೇಕೋ ಅದು “ಅದಾಗಿದೆ” - ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೀವ ಇಲ್ಲ, ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲ, ರಚನೆ ಇಲ್ಲ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠೀಕರಣ ಇಲ್ಲ, ವಿಶ್ವ ಇಲ್ಲ.

ಬಹುಶಃ ವಿಶ್ವನಿಯಾಮಕನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿದೆ. (ಯಾವಾಗ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೋ, ಆಗ ಆಶಕ್ಯವಾದುದನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ). ಪರಮಶಕ್ತನ ಮೊದಲ ನಡೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅರಿವುದು, ಅರಿತ ನಂತರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಚಾಚುವಿಕೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ನಿರ್ಮಾಣ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೇಳುವುದು ಇದನ್ನೇ. ಆದಿ ಎನ್ನುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡು, ಅದು ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ರೀತಿ; ಆದಿ ಎಂದರೆ ಪರಮಶಕ್ತ (ಪರಮಶಕ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅರಿವುದು). ಪ್ರಾಯಶಃ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನು ಕಂಡುಕೊಂಡ (!) ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಚಾಚಿದ (ಹೊರಗಡೆ ಅಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಹೊರಗಡೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ). ಅದು ತನ್ನ ವಸ್ತುನಿಷ್ಠೀಕರಣ ಆಗಬಹುದೆಂದು ಅದನ್ನು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಎಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲ ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತವೆವೋ ಅದು ಬರೀ ಕರಾರುವಾಕಲ್ಲದ, ನಿಖರತೆಯಲ್ಲದ ಪರಾತ್ಪರನೊಂದಿಗಿನ ದೂರದ ಸ್ಪರ್ಶ ಮಾತ್ರ. ನೀವು ಬಯಸುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೂಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ (ಪರಾತ್ಪರ ಶಕ್ತಿಯ) ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೆಂದು ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅದು ಮಂಜಾದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮೂಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ಈ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಮುಖಾಂತರ ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಡನೆ (ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ) ನಾವು ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನಾವು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆವೆಂದರೆ, ಅದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಒಂದೆ, ಅದನ್ನು ವಿಭಜಿಸುವ ವಿಕಾರ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ವಿಕಾರ/ವಿರೂಪವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವೂ, ಅದೇ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬುದು-ಅದೊಂದು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸುವ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಮತ್ತು ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ತರುವಂಥದ್ದು. ಅನ್ಯಥಾ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಯಾವಾಗಲೂ “ಒಂದೇ ಒಂದು”. [ಏಕಮೇವಾದ್ವಿತೀಯಮ್].

ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯೆ (ಜ್ಞಾನ)

“ಪ್ರಜ್ಞೆ” ಎಂದರೆ, ಯಾವುದಾದರೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ, ಎಂಥದರ ಮುಖಾಂತರವಾದರೂ ಸರಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಿವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುವ ಸಹಜಶಕ್ತಿ. ದೈವಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬರೀ ಅರಿವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳು. ಕೇವಲ ಅರಿವು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕಂಪನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಕಂಪನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು, ದೈವಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿ ವಸ್ತುವಿನ ಜೊತೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಅಜ್ಞಾನದಡೆಗೆ ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ತಾನು ಏನಾಗಬೇಕೆಂದುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಸಮರ್ಪಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು, ಪರಿಣಾಮಕ ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುವಲ್ಲಿ (ಒಳಗಣ್ಣಿನಿಂದ) ಅಶಕ್ತ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಸಿಟ್ಟಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ಇರುವಿಕೆ (ಅಸ್ತಿತ್ವ) ಮತ್ತೆಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಕೆರಳಿದ ಕಂಪನ, ಕುರುಡು ಮತ್ತು ಅವಿವೇಕ, ಉಪೇಕ್ಷಿತವಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾವೋದ್ರಿಕ್ತ ತುಮುಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನೀವು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಹಿಂದೆ ಸರಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನದ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಂದು ವಿದ್ಯಮಾನದಿಂದ (ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ) ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವ ಬದಲು ಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಅದರೊಡನೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ದೈವಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು (ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ) ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ - ಅದೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾರಭೂತವಾದ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆಯಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ಅದು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಅದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅದರ ಪ್ರತಿ ಚಲನೆಗಳು ಸರ್ವಶಕ್ತನ ಮಿಂಚಿನಂತೆ, ಯಾವುದು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹೊರತಾಗಿ ಸತ್ಯ ಸ್ವರೂಪನು ತೋರಿದ ತನ್ನ ಮೂಲಧ್ಯೇಯದಡೆಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

ಏಕಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ವ-ಮಿತಿಗಳು

ಮಿತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನತೆಗಳನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು - ಅವು ಸಮಯದಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನತೆಗಳು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನತೆಗಳು, ಆಕಾಶ (ರೂಪ)ದಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನತೆಗಳು, ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿನ ಭಿನ್ನತೆಗಳು ಅರಿವು ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಯಾವುದೇ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಅದು ತನ್ನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು (ಮಿತಿಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ) ದಾಟಿ ಹೊರ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ, ಮಿತಿಗಳ ಸ್ವೀಕರಣೆ ಅವಿಭಾವವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂದ್ರಿಯ ಮಿತಿಗಳ ಸ್ವೀಕೃತಿಯಿಂದ ಅವಿಭಾವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ.... ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ತಕ್ಷಣ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಥರ (ತಿರುವುಮುರುವಿನ ಸನ್ನೆ) ಮಾಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದ ಥರದ ಬೀಳುವಿಕೆಯ ಅನುಭವ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮುಗಿದಂತೆ, ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದೆ ಹೋದಂತೆ. ಆ ನಂತರ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿವೇಚನೆಯೊಡಗೂಡಿ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೇಳುತ್ತದೆ, “ಅದನ್ನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸು, ಇದನ್ನು ಹಾಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸು....” ಬರೀ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶ ಅಪರಿಮಿತ ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಅನುಭವದ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂಥರ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಂತೆ. ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ, ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ವಿನೋದ ಎನಿಸಬಹುದು. ಬರುವ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳು ಅಪ್ರಬುದ್ಧ - ಆದಿಷ್ಟರೂಪ, ಸಾರಭೂತವಾದ - ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ ಎಂದರ್ಥ - ಶಾಶ್ವತ, ಅನಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 10/219-20

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವನಿರ್ಧರಿಸುವಿಕೆ

ಅಲ್ಲೊಂದು ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದು ಸ್ತರವಿದೆ. ಆ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಚಿತ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳ ಪೂರ್ಣ ಯೋಜನೆಯೂ

ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತ. ಆ ತರಹದ ನೋಡುವಿಕೆ ಅತಿಮಾನಸದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುತ್ತದೆ; ಅದು ಸ್ವತಃ ಸರ್ವಶಕ್ತನ ದೂರದೃಷ್ಟಿ. ಯಾವಾಗ ನಾವು ಆ ತರಹದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೋ, ಆ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಒಳ್ಳೆಯದವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವ ಮತ್ತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು (ವಿಷಯಗಳನ್ನು) ನೋಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಆ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಳಸ್ತರದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಡುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತ ಸತ್ಯಸಂಗತಿಗಳಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಬರೀ ಸಂಭವನೀಯತೆಗಳ ಆಟ; ಸಂಭವಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ತಿಕ್ಕಾಟದಿಂದ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಆರಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಹೆಕ್ಕಬಹುದು; ಒಂದು ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು; ನಾವು ಒಂದು ಪಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬಹುದು, ಮತ್ತೊಂದರಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಮಾಡಬಹುದು ಅಥವಾ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದೆಯೋ ಎಂಬುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತ.

ಅತ್ಯುನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಎಲ್ಲದರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಅವಳ ಅನಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವಳ ಅತ್ಯುನ್ನತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮೊದಲೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಭೌತಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಮತ್ತು ಅವಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಥೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಯಾವುದರಿಂದ ಅವಳು ನೇಯುತ್ತಿದ್ದಳೋ ಅದು ಹೊಸ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಿಸದ ನೂಲು ಎಂಬಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಜಗತ್ತಿನ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಿಡುಗಡೆಯ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಮತ್ತು ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಯ ಜ್ಞಾನದ ಕೊಡುಗೆ ಅವಳ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿನ ಮುನ್ನರಿವು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಅವನಲ್ಲಿನ ಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯಗಳು, ಅವಳ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಉಪಕರಣಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಧನಗಳು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಚಲನವಲನಗಳು ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳು ಯೋಜಿಸ್ಪಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಬೇರೆಡೆ ಮುಂಗಾಣಲಾದವುಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ.

ಒಬ್ಬ ನಟನ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ನೀನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು, ಒಬ್ಬ ನಟನು ತಾನು ಆಡುವ ಪಾತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ; ರಂಗಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ನಿಖರವಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಅವನು ವೇದಿಕೆಯ (ರಂಗಸ್ಥಳದ) ಮೇಲಿದ್ದಾಗ, ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವನಂತೆ ತೋರಬೇಕು; ಅವನು ಮೊದಲನೆ ಸಲ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬಂತೆ ಭಾವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಟಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೊಸ ಜಗತ್ತು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂಬಂತೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/28-29

ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಬಹು ಆಯಾಮ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾರಕತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಎಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯಗಳು - ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಸತ್ಯವು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಈ ಎರಡನ್ನೂ (ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾರಕತೆ) ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಒಂದರ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಡಿ ತೋಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅಜ್ಞಾನ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಏಕರೂಪದ ಸತ್ಯವಲ್ಲ, ಅದು ಜಟಿಲವಾದದ್ದು. ಅದು ನೀರಸವಾದ ನಿರಾಡಂಬರದಂತೆ. ಅದು ಬಹು ಆಯಾಮವುಳ್ಳದ್ದು, ಎತ್ತರಕ್ಕಿಂತ ಎತ್ತರದ ಮೇಲೆ ಪರಮಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಆಳದಲ್ಲಿ ಭೌತವಸ್ತು. ಮತ್ತು ಈ ಎರಡೂ ಮಿತಿಗಳ (ಸರ್ವಶಕ್ತ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ) ನಡುವೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅನಂತ ಶ್ರೇಣಿಗಳಲ್ಲಿದೆ.

ಭೌತಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಧಾರಣ/ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಲ್ಪಡುವಿ - ಪ್ರಕೃತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮನಂತೆ, ನೀವು ಕರ್ಮಗಳ ಸರಪಳಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಿರಿ, ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸರಪಳಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ಅದು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ್ದರ ಕಠೋರ ಪರಿಣಾಮ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಲನೆಯ ಭ್ರಮೆ ಇದೆ, ಆದರೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನೀವು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವಿರಿ, ಅವಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಯಂತ್ರದ ತುಳಿದು ಬಿಡುವ ಚಕ್ರದ

ಮೇಲೆ ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಪರಿಭ್ರಮಿಸುವಿರಿ, ನೀವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮಾಡುವಿರಿ.

ಆದರೆ ಅದು ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗಿರುವ ಬದಲು, ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ, ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಪುಡಿಮಾಡಿದ/ಜಜ್ಜಿದ ಅಥವಾ ಕೈಗೊಂಬೆಯು ಚಲಿಸುವಂತೆ, ನೀವು ಇಚ್ಛೆ ಪಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಎದ್ದು ಮೇಲಿನಿಂದ ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಚಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಸ್ಥಿರವಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು, ನೀವು ಒಂದು ಹಿಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನೀವು ಸುಳಿಯಿಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಮತ್ತು ಎತ್ತರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಾಗ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವಿರಿ. ಎಲ್ಲ ಒತ್ತಡಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತ. ಮುಕ್ತವಾದಾಗ ಜಡ ಉಪಕರಣದಂತಾಗದೆ ನೀವು ಸಕ್ರಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗುವಿರಿ. ನೀವು ಬರೀ ನಿಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ/ಫಲಗಳಿಂದ ಬದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನೀವು ಶಕ್ತಿಗಳ ವೈಖರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನೀವು ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಗಳಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ತರಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಎತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಮೂಲಗಳೊಡನೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ನೀವು ಏನು ಚಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಲಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನೀವು ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದುವಿರಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/29-30

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಉಪಕರಣಗಳು

ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳಿವೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮುಖಾಂತರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಉಪಕರಣಗಳು. ಈಗ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ: ಮಾನಸಿಕ ಜೀವಿಯು ಆಲೋಚನೆ (ವಿಚಾರ)ಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಜೀವಿಯು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಜೀವಿಯು ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ದೇಹವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮಹಾಮೇಧಾವಿ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮೇಧಾವಿತನದಿಂದ ಏನನ್ನಾದರೊಂದನ್ನು ಸುಂದರವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು; ಆದರೆ ಈ ಮೇಧಾವಿತನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಕರಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದ್ಭುತವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಗೀತಗಾರನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಪಿಯಾನೊದಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ನುಡಿಸಬಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಶ್ರುತಿ ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಿಯಾನೊ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸುಂದರವಾದುದನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲ. ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಮಾಡಲು ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಉಪಕರಣ ಅವಶ್ಯ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮಾನಸಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ, ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೇಹ.

ನಿಮ್ಮ ದೇಹವು ಸಣಕಲಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿದ್ದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ತರಬೇತಿಯಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಅದೇ ಒಬ್ಬ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಸುಂದರ ದೇಹ ಹೊಂದಿರುವವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತರಬೇತಿಯಿಂದ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಇದು ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿದ ಮನಸ್ಸಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಿಂತ, ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿದ, ಸಂಕೀರ್ಣ, ಪೂರ್ಣ, ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಮನಸ್ಸಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೀವು ತರಬೇತುಗೊಳಿಸಬೇಕು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಅರಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅದೇ ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಾರದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/40-41

ಜಾಗೃತ ಮತ್ತು ಸುಪ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನೀನು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿ, ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿ. ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ನೀನು ಏನನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು-

ಕೊಂಡಿರುವೆಯೋ ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ, ನೀನು ಬೇಸರಗೊಂಡಿರುವಿ ಮತ್ತು ಬೇಸರ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿರುವಿ. ಇದರ ಅರ್ಥ, ಮೊದಲನೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎರಡನೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ಬಾಹ್ಯ ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಜ್ಞಾನದ ಸಂಗ್ರಹವಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಹೇಳಬಹುದು; ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಬುದ್ಧಿ ಇದ್ದರೆ, ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ, ನೀನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಕರಣ, ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೀನು ಕಲೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗ ನೀನೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾಠವನ್ನು ಓದುವುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಬಂಧಿತನಾಗುವಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/41

ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ವಿಭಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗಳು

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಸುಪ್ತ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ಅಥವಾ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಾಣಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ನಿಮ್ಮ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ನಿಮ್ಮ ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪೂರ್ಣ ವಿಭಿನ್ನ. ನೀವು ಮಲಗಿಕೊಂಡಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರವಿದ್ದಾಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಿತಿ. ನಿಮ್ಮ ಎಚ್ಚರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೊರಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಚಿಮ್ಮಿಸಿ ವಸ್ತುಗಳತ್ತ/ವಿಷಯಗಳತ್ತ ನೋಡುವಿರಿ. ಆದರೆ ಮಲಗಿದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಂತರಿಕರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹೊರ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಒಳಗನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಭವ.

ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ಸರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ!

ನಾವುಗಳು ಸ್ವಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಗೊಂದಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸಾಧನಾ ಪಥದಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆ, ಎಳೆಯ ಪ್ರಾರಂಭ, ಈ ಎಳೆಯ ತುದಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ. ಇದು ದಾರದ/ಎಳೆಯ ತುದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/131

ಪ್ರತಿ ಅಂಶವೂ ಪೂರ್ಣದ ಒಂದು ಭಾಗ

ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೊಲಗಿಸು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸು.

ಈಗ ತಾನೆ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಿದನೋ, ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನೀನು ಆ ಪೂರ್ಣದ ಒಂದು ಭಾಗ, ಈ ಪೂರ್ಣವು ಆ ಮಹಾಪೂರ್ಣದ ಒಂದು ಭಾಗ, ಮತ್ತು ಆ ಮಹಾಪೂರ್ಣವೂ ಮತ್ತೂ ಮಹಾಪೂರ್ಣದ ಒಂದು ಭಾಗ, ಅದರ ರಚನೆಯ ಏಕೈಕ ಪೂರ್ಣತೆಯಲ್ಲಿ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನೀನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠದ ಭಾಗವಾದ ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ಆ ಮಹಾನ್ ತತ್ವದ ಮಧ್ಯೆ ಯಾವುದೇ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬರುವುದು. ಇದು ಪ್ರಾರಂಭ. ನೀನು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಜೀವಿಸುವ ಹಂತಕ್ಕೂ ಸಹ ನೀನು ಬರಲೇಬೇಕು. ಆಗ ಅಜ್ಞಾನದ ಗೋಡೆ ಬೀಳುವುದು. ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ತನಗಿಂತ ವಿಶಾಲವಾದ ಆ ಪೂರ್ಣದ ವಿಶ್ವದ ಛಿದ್ರವಾದ ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂಬ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲೂ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ಅವನು ವಿಶ್ವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 7/233

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ

- ಅನುವಾದ: ಪ್ರೊ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ಕೆ.

ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಒಳಗಿದ್ದು, ಅದು ತೋರಿಕೆಯ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಸ್ವರದಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸಬೇಕು.

ಆದರೆ ನಾವು ಮೇಲ್ಮೈ ಸ್ಥರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಕಾರಣ ನಮಗೆ ಮೇಲ್ಮೈ ಅರಿವು ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಇದನ್ನೇ (ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಚ್ಚಿತ್ತ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು) ಎಂದು ನಾವು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತೇವೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ, ನಾವು ಮೇಲ್ಮೈ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಿಸುವ ಕಾರಣ ಅದಷ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಒಳಗಡೆ, ಒಂದು ತರಹದ ಅಸ್ವಪ್ನ ಅಥವಾ ಮರೆವಿನ ಗೋಡೆಯು ನಮ್ಮ ಈ ಮೇಲ್ಮೈ ಹಂತವನ್ನು, ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅಂತಃಸತ್ಯೆ, ಅಂತರ್-ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಾಣ, ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಂತ ಆಳದ ಅಥವಾ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅರಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ನಾವು ಒಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ಬರುವವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರಿಯುತ್ತೇವೋ ವಿನಾ ಅವುಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವು, ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಎಲ್ಲಿಂದ, ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗರಿವಿಲ್ಲ. ಯೋಗದ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಗೋಡೆಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಡೆದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತ ಮತ್ತು ಅಂತರಾತ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೊಸದಾದ ಯೋಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅದು ಸುತ್ತಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಉನ್ನತ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕದೊಂದಿಗೆ ನೇರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೋ ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ (ಚೈತನ್ಯ), ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಸತ್ಯೆ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಮನಸ್ಸು, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾಣ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ಣ (ಚೈತನ್ಯಪೂರ್ಣ) ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಮಗಿದರ ಅರಿವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ತೋರಿಕೆ ಭೌತಿಕದೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಂತರಾಳದ ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಉನ್ನತದೊಂದಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ, ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಚಲನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ

ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಡದೆ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಯುಕ್ತವಾಗುವವರಿಂದ ಇವುಗಳ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/19-20

ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒತ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಿತಗೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ, ಅದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವೂ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅಹಂನಲ್ಲಿದ್ದು ಅಥವಾ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ಅಹಂನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ; ಅದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೀಗೆ, ಆದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒತ್ತು ಹೊರಗಿದ್ದಾಗ, ಅದು ಹೊರಗಿನ ಸತ್ತೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದು ಒಳ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಅಂತರಾಳದ ಅಂತರಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಆಳಕ್ಕೆ ಹೊದಂತೆಲ್ಲಾ ತನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಾನು ಅಂತಃಸತ್ತೆ ಎಂದರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಆಳಕ್ಕಿಳಿದಾಗ ತಾನದು ಅಂತರಾತ್ಮ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದು ದೇಹದಿಂದ ಮೇಲೇರಿ ಮೇಲೇರಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ವೈಶಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಜ್ಞೆ (ಚೈತನ್ಯ) ಇರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ದೇಹ, ಮನ, ಪ್ರಾಣವಲ್ಲದೆ ತಾನು ಆತ್ಮ ಎಂದರಿವಾಗುತ್ತದೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇದೇ ಒತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಆ ಒಂದು ಆಳಕ್ಕಿಳಿಯಬಹುದು. ಅಥವಾ ಉನ್ನತ ಸ್ಥರಕ್ಕೇರಬಹುದು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಇತ್ಯರ್ಥವು ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ, ಯಾರು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ ಪ್ರಾಣಿಕ, ಭೌತಿಕ, ಅಥವಾ ಅಂತರಾತ್ಮಕ ಬಂಧಿಯೋ ಅಥವಾ ಮುಕ್ತನೋ, ಆ ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಲೀನವಾಗಿದ್ದಾನೋ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು (ಚೇತನವು) ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/20-21

ಮಾನವನ ದ್ವಂದ್ವ ಪ್ರಕೃತಿ

ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿವೆ, ಒಂದು ಹೊರಗೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಒಳಗೆ ಅದು ಮರೆಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ನಾವು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಆಗ ನಮ್ಮ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ತೆರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಒಳಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಅನುಭವಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸಾಧನೆಯು ಪ್ರಗತಿಯಾದಂತೆ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಗ ಹೊರಗಿನದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಯದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನದು ಬಹಳ ಜನಕ್ಕೆ ಕನಸು ಅಥವಾ ಏನೋ ತೋರಿಕೆಯದು ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಆಳವಾದ, ಶಾಂತಿ, ಬೆಳಕು ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದು, ದೈವಕ್ಕೆ ಸನಿಹ ಅಥವಾ ದೈವೀ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಾಗಿ, ಜಗನ್ನಾತೆಯಾಗಿ, ನಮಗೆ ಈ ಎರಡು ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳ (ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯ) ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಅಂತರಂಗದ್ದು, ಹೀಗಾಗಿ ಉಪಕರಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಬಾಹ್ಯ ಕೂಡ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ, ಬೆಳಕು ಆಗಿದ್ದು ಭಗವಂತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಗಗೊಳ್ಳುವ ಹಂತದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನೀವು ಎರಡರ ಮಧ್ಯೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗಾಗುವ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದವುಗಳು. ನೀವು ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕಪಡಬೇಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅಂತರಂಗದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಕಾಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಬೇಕು.

*

ಯಾವಾಗಲೂ ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸ್ವಭಾವವಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗವು (ಅಂತರಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ) ದೈವತ್ವದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರಾಣಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕವು, ಅದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಶಗಳಿಂದ ಬೆಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತತ್ಕ್ಷಣ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತರಂಗದ ಅನುಭವ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಮತ್ತು

ಹಬ್ಬುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬುವವರೆಗೆ, ದೋಷವು ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/89-90

ಮಾನವನ ಸುತ್ತ ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಜೊತೆಗೆ ವಾತಾವರಣದ ಮೂಲಕವೇ ಬೇರೆಯವರ ಅಥವಾ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಮುಖಾಂತರ ಇತರರ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅಥವಾ ವಿಚಾರಗಳು ಅಥವಾ ಸಂವೇದನೆಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತವೆ.

*

ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭೌತಿಕ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲಾ - ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮಾತ್ರ ಈ ರೀತಿ ಸಂವೇದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸೀಮಿತ ಸಂವೇದನೆಯ ಹಂತವನ್ನು ಮೀರಿದ ತಕ್ಷಣ ನಮಗೆ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಂವೇದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅದರ ಅಂಶದಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ದೇಹವನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದ್ದು, ಆದರೆ ನಮ್ಮದೆ ಒಂದು ಭಾಗ - ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಮೂಲಕ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮತ್ತು ಇತರರ ಕೂಡ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕೊನೆಯದನ್ನು ನಾನು ಪರಿಸರ - ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ.

*

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಭದ್ರವಾಗಿ ದೇಹದೊಂದಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ದೇಹದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು-ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅವನಿಗೇ ಗೊತ್ತಿರದ ಹಾಗೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ

ಅದರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಅರಿವಿರುತ್ತದೆ, ಸಂವೇದನೆಗಳ ಹಾಗೂ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವು ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ಬರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಬಂದದ್ದು ತನ್ನದೇ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಅವು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡ ಮನಸಿನಲ್ಲಿನ ಅಲೆಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಲೆಗಳು, ಸಂವೇದನೆಯ ಅಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಸಂವೇದನೆಗಳಾಗಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪುತಾಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಒಳಗಡೆ ಬಂದು, ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲೂ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/213 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ದೇಹದ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ದೇಹಕ್ಕೆ ಏನಾದರು ಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಏನು ಬೇಕೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅರಿವಾದಾಗ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣವು ಬೇರೆಯದನ್ನು ಬಯಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಬಯಸಿದಾಗ, ಅವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ಚರ್ಚೆ, ವಿರೋಧಾಭಾಸ ಮತ್ತು ಸಂಘರ್ಷ ಮಾಡಬಹುದು ದೇಹದ ಸಮತೋಲನವೇನೆಂದು ಆಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಬಹಳ ಸಲ ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಮೂಲಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕುಂಠಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಜ್ಞಾನಯುತವಾದುದು. ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಒಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಭೌತಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣದ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ಮತ್ತು ರೂಢಿ ಅದರ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಅದರ ಕಾನೂನುಗಳು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರೂ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯಜೀವಿಗಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಆರೋಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೊಂದಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪಮಾಡಿ ಸಮತೋಲನಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ. ದೇಹ, ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆತಾನೆ, ಸಹಜ ಮೂಲಪ್ರವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದೆ. ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ದೇಹ ತನಗೆ ಬೇಕೆನಿಸದಿದ್ದಾಗ ಏನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತನಗೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದೇನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ನಿಂದೆ ಬೇಕೋ ಆವಾಗ ನಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಯಾವಾಗ

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಬೇಕೋ ಅವಾಗ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಅದನ್ನು ಭಂಗ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಒಂದು ತನ್ನ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಅಭದ್ಧತೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತನ್ನ ತತ್ವಗಳಿಂದ, ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ, ಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ಭಂಗ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/294-95

ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯಗಳು

ನಿಮಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಮೊದಲನೆಯ ವಲಯ ಎಲ್ಲವೂ ಭೌತಿಕವಾದುದು; ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ವಾಸುಶಿಲ್ಪ ಇತ್ಯಾದಿ ವಲಯಗಳು. ಇದು ಆಕಾರ ವಲಯವಾಗಿದ್ದು ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತು ವಿನ್ಯಾಸಗಳು, ಬಣ್ಣದ ಆಕಾರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಆಕಾರವಿಲ್ಲದವು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ನೀವು ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಉದ್ಯಾನವನದ ರೀತಿ, ಮತ್ತು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಣ್ಣಗಳು ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದವು ಅಥವಾ ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ.

ಆಮೇಲೆ ಬರುವುದು ಸಂಗೀತ ವಲಯ, ಅಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಸಂಯೋಜಕರಿಗೆ ನೀಡುವ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯು ಧ್ವನಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಅದ್ಭುತ ಸಂಗೀತ ತರಂಗ, ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದುದು. ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗೆ ಸಂಗೀತ ವಲಯದಾಚೆ ಆಲೋಚನಾ ವಲಯ ಇದೆ. ಆಲೋಚನೆಗಳು ಅಮೂರ್ತ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಘಟನಾ ಆಲೋಚನೆಗಳಾಗಿವೆ. ನನಗೆ ಬಹಳ ಕುತೂಹಲ ಅನಿಸಿದ್ದು ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಅಥವಾ ನಾಟಕಗಳು. ಇದು ಮೂಠನೆಯ ವಲಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಎತ್ತರೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಇರುವ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಲಯ ಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕಿನ ವಲಯ, ಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕಿನ ಆಟ. ಅದುವೇ ಶ್ರೇಣಿ: ಮೊದಲು ಆಕಾರ, ನಂತರ ಶಬ್ದ ನಂತರ ವಿಚಾರ, ನಂತರ ಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕು. ಆದರೆ ಆ ವಲಯ ಮನುಷ್ಯರಿಗಿಂತ ಬಹಳ ದೂರವಿದೆ. ಅದು ಶಕ್ತಿಯ ವಲಯ. ಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕಾಗಿ ಆ ವಲಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಬೆಳಕು ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಸಂಯೋಜಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳ ಭೂಮಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ

ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತರಬಹುದು: ಅದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೇಲೆ. ಸಕ್ರಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ವಲಯ ಮತ್ತು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದ್ದರೆ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಉನ್ನತ ವಲಯ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮಗೆ ಆಕರ ಚಿತ್ರಕಲೆ ಶಿಲ್ಪಕಲೆ ಅಥವಾ ವಾಸ್ತು ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಬ್ದವು ಸಂಗೀತದ ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ತೆರನಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ (ಅದೆಂದರೆ ನೀವು ಪಡೆದ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಜಗತ್ತೆ ಪರಿಣಾಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಆಹ್ವಾನಿಸುವ, ಮಿದುಳಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಈ ವಲಯದ ಮೇಲೆ ನಿರಾಕಾರ ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣರಂಜಿತ ಬೆಳಕು ರೂಪಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ, ನೀವು ಆ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿದಾಗ, ಆಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪತಾಳುತ್ತವೆ (ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಇದು ತಕ್ಷಣ ಆಗುತ್ತದೆ).

- ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಶಿಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 27, 1962

ಚೇತನದ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಅಥವಾ ಸಪ್ತ ಚಕ್ರಗಳು

ಇವು ಸಪ್ತ ಚಕ್ರಗಳು ಚೇತನದ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತವೆ;

1. ಸಹಸ್ರಾರ: ಮಸ್ತಿಷ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಹಸ್ರದಳ ಪದ್ಮ
2. ಆಜ್ಞಾ ಚಕ್ರ: ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ದ್ವಿದಳ ಪದ್ಮ. (ಸಂಕಲ್ಪ-ದೃಷ್ಟಿ, ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆ)
3. ವಿಶುದ್ಧ ಚಕ್ರ: ಕಂಠದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಷೋಡಶ ದಳ ಪದ್ಮ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ.
4. ಅನಾಹತ ಚಕ್ರ: ಹೃದಯದ ಸಮೀಪ ಇರುತ್ತದೆ. ದ್ವಾದಶ ದಳ ಪದ್ಮ. ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಅಂತರಾತ್ಮ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತದೆ.

5. ಮಣಿಪೂರ ಚಕ್ರ: ನಾಭಿಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ದಶ ದಳ ಪದ್ಮ.
6. ಸ್ವಾದಿಷ್ಠಾನ ಚಕ್ರ: ಜನನೇಂದ್ರಿಯದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟ ದಳ ಪದ್ಮ.
7. ಮೂಲಾಧಾರ ಚಕ್ರ: ಬೆನ್ನೆಲುಬಿನ ತಳದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಚತುರ್-ದಳ ಪದ್ಮ.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು, ಬೆನ್ನು ಹುರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/229

ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತೆ ಚಕ್ರಗಳು

ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜಾಗೃತವಾದಾಗ, ನಮಗೆ ಅವುಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಭೌತಿಕ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಆದ ಹಾಗೆ, ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಹಾಗೆ, ಕೇವಲ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಈ ಚಕ್ರಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾನವರಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಗಳು ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಅವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವರೋ ಆಗ ಚಕ್ರಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಚಕ್ರಗಳು ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಜೈವಿಕವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಕೇಂದ್ರಗಳು ಅಂದರೆ ಚಕ್ರಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಯೋಗದ ಅಥವಾ ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹೊರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಯಾರೂ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಕೇಂದ್ರ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ದಾಟುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ (ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ) ಸಾಧನೆಯ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರಗಳು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯು, ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಆರೋಹಣವಾಯಿತೋ ಅಥವಾ ಅವರೋಹಣವಾಯಿತೋ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 28/76 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಮಾನವನಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಾನ

ಅಂತರಾತ್ಮದ ಜಗತ್ತು ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞಾವಲಯವು ಜಗತ್ತಿನ “ಆ ಆಯಾಮದ ಅಂತರಾತ್ಮ-ಸತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಯಾವ ಭಾಗದ ಸತ್ತೆಯೆಂದರೆ - ನೇರವಾಗಿ ದೈವೀ-ಚೈತನ್ಯದ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿದೆ; ಆದರೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯ ಯಾವುದೇ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಎಂತಹದೇ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರವು. ಇದು ಸಾಮರಸ್ಯದ ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಯಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯೆಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ ಅದು ದೈವೀ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸ್ಥಾನ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ದೈವೀ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/62

ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ

ನಾವು ವಿಜ್ಞಾನಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ (ಸತ್ತೆ) ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ ಒಂದು ಪ್ರಜ್ಞಾ ಹಂತವೆಂದು ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಂತಹ ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಅನಿಸಿಕೆಗಳು, ಬುದ್ಧನ ತತ್ವದ ತರಹ, ವೇದಾಂತದ ರೀತಿಯ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು- ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದ ಅಂಚನ್ನು ತುಸುಮುಟ್ಟಿದ, ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು, ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಅವುಗಳ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವಿರಿ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅದ್ಭುತವಾದ ಸತ್ಯವೆಂದು ತೋರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ತೀರಾ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/157

- ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮ

ಸ್ವತಃ ಈ ಏಕಪ್ರಜ್ಞೆ - “ನಾನು ಎಂಬ ಜಾಗೃತಿ” ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಇದು ಬರೀ ಭಿನ್ನತೆ ಅಥವಾ ಒಟ್ಟು ಭೌತಿಕದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಂಡ ವಿಶಾಲವಾದ

ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕನಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚಾಲನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ (ಕನಸಿನ ಸಮ್ಮೋಹನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಅಬದ್ಧವಾದ ರೂಪ ಮಾತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.) ಸಾವಿನ ನಂತರ ಅಥವಾ ಮುಂಚೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸುಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ದೇಹದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ವಿಶಾಲ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕನಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಯಾವ ದೇಹ ಅಥವಾ ಯಾವ ಉಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೋ, ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶರೀರ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಕನಸಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು, ಅದನ್ನು ನಾವು ನಿದ್ರಾಸ್ಥಿತಿ ಅಥವಾ ಕಾರಣ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಮತ್ತು ಇದರ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟಿನ ಮುಂಚೆ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ನಂತರ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ನಿದ್ರಾಸ್ಥಿತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಸುತ್ತವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅವನಿಂದ ಮತ್ತು ಅವನ ಮುಖಾಂತರ ಕಾರಣ ಶರೀರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು, ಉಡುಗೆಯೊಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಉಡುವವನನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

*

ಯಾರೇ ಆಗಲಿ, ಭೌತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಮಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞಾಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ಗಾಢ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತವೆ; ಕೆಲವು ಕತ್ತಲು ತುಂಬಿದ ಅಥವಾ ಬೆಳಕು ಇರಲಾರದವುಗಳಂತೆ ಇರುತ್ತವೆ.

ಅಜ್ಞಾನದ ಸಮಗ್ರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಆತ್ಮವು, ತನ್ನ ಸ್ವಯಂ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿ, ವಿಪರ್ಯಾಸವಾದ ಒತ್ತಾಸೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಥವಾ ಅಸಹಜವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಿ ಲೀನವಾದರೆ, ಆಗ ಬೆಳಕಿನ ಲೋಕಗಳಿಗೆ, ಮುಕ್ತ ಮತ್ತು ಆನಂದದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪಲಾರದೆ, ಅಂತಹವರು ಸದಟ್ಟ ಕತ್ತಲೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತಾರೆ.

CWSA(ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/105, 20 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಚೈತನ್ಯದ ರೂಪಾಂತರಣ

- ಅನುವಾದ: ಡಾ|| ಬಿ.ಆರ್. ಭೀಡ

ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆದುರಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ

ತೊಂದರೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದು ಅಹಂನಿಂದಲೇ; ಅಂದರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗೆ, ಘಟನೆಗಳಿಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ನೀವು ತೋರುವ ಹೆಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಹಂ ಮೂಲದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಅವು ತಲೆದೋರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕವಚ ಅಥವಾ ಚಿಪ್ಪಿನೊಳಗೆ ಕುಳಿತಿರುವಂಥ ಅನುಭವವಾಗುವುದರಿಂದಲೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಉತ್ಪನ್ನವಾದ, ವಿಶಾಲವಾದ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳ ಜೊತೆ ಒಂದಾಗುವುದನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ತಳಮಳವನ್ನು, ದುಃಖವನ್ನು, ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು, ನೋವು ಅಥವಾ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಎದುರಿಸುವಾಗ, - ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬರುವ ಎಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತೊಂದರೆಗಳೇ - ಅವು ಭೌತಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶಾರೀರಿಕ ಅಥವಾ ದೈಹಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದೀರಿ (ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತಿರುವಿರಿ), ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಶಕ್ತಿ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಪದರುಗಳಿವೆ, ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಪದರುಗಳಿವೆ, ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಗುದೊಂದು, ಬಟ್ಟೆಯ ಒಂದು ತುಂಡು ಮಡಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಮಡಿಕೆ ಮಾಡಿ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿಸಿದಂಥ ಅನುಭವ ನಿಮ್ಮದು. ನಿಮಗೆ ಇಂಥ ಅನಿಸಿಕೆ ಇದ್ದಾಗ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಸುಕುತ್ತಿರುವಂತೆ, ನಿಮ್ಮ ಚಲವಲನಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಅಂದರೆ ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡನ್ನು ಮಡಿಸಿ ಮಡಿಸಿ, ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಮಡಿಸಿ ಪಾರ್ಸಲ್ ಕಳಿಸಲು ತಯಾರು ಮಾಡುವಂತೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವಾಗ ಎಲ್ಲ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಚ್ಚುವಿರೋ, ಅದೇ ರೀತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಿ, ಬಟ್ಟೆಯ ಮಡಿಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಅಗಲವಾಗಿ ಹರಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ

ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಸಂಪೂರ್ಣ ತಟಸ್ಥವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಯಾವ ವಿಶೇಷಗಳ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೇ ಅಗಲವಾಗಿ ಹರಡುತ್ತ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾವನೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಿ - ಇದನ್ನು ನಾನು “ಬೆಳಕಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳಿಂದ ಹತಾಶರಾಗಬೇಡಿ, ಅತಿಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕೂಡಬೇಡಿ, ಅದರೊಳಗೇ ಮುಳುಗಿಹೋಗಬೇಡಿ, ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಕೂಡಬೇಡಿ, ಬದಲಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಆ ದಿವ್ಯ ಬೆಳಕಿಗೆ ತೆರೆದಿಡಿ - ಮೇಲಿನಿಂದ ಬರುವ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಹಿಡಿಯಿರಿ - ಈ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ನೀವು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಲ್ಲಿದ್ದರೆ, - ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಇದು ಕಠಿಣವಾಗುವುದು - ನೀವು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ವಿಶಾಲಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದರೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಭಾಗದಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಕರಗಿಹೋಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ದಿವ್ಯವಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿ, ಅಷ್ಟಾದರೆ ಆಯಿತು ಉಳಿದ ಕಾಲುಭಾಗ ಕೂಡ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು.

ತೊಂದರೆ ಅಥವಾ ಕಷ್ಟವನ್ನು ವಿಚಾರ, ಆಲೋಚನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗುದ್ದಾಡುತ್ತ ಹೋರಾಡಲೆತ್ತಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇದು ಅತಿ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವು ಆಲೋಚನೆ, ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರೆ, ಅನೇಕ ಪರ-ವಿರೋಧ ವಾದ-ಪ್ರತಿವಾದ ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ಒಂದೊಂದು ವಿಚಾರವು ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸುವಷ್ಟು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ವಿಚಾರದ ಸುಳಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದು ಕಠಿಣವಾಗುವುದು. ಒಂದು ಪ್ರಖರವಾದ, ಮಹತ್ತರವಾದ ಬೆಳಕಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೇ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ ಕೂಡ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ತೊಂದರೆಯ ಜೊತೆ ಗುದ್ದಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿಸುವ, ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ, ಆದಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ, ನೀವು ಸಮುದ್ರದ ಮರಳ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ

ಕೈಕಾಲು ಚೆಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸುವಿರಿ, ದಿವ್ಯ ಬೆಳಕೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವಿರಿ. ಅಷ್ಟು ಸಾಕು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/285-87

ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು

ಅನೇಕ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು, ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಾಧಿಸುವುದು, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗುವುದು, ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕರ್ಮ ಯೋಗಕ್ಕಿಂತ ತುಂಬ ಸುಲಭವೆನಿಸುವುವು. ಆದರೆ ಅವರು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧು, ಸನ್ಯಾಸಿ ಆಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಬದುಕನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಸದಾ ಕಾಲ ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಚಿತ್ತೇಕಾಗ್ರತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಬಿಡುವುದರಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಡೀ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕತರ ಭಾಗ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೊಂದದೇ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದೇ ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭದ ಪರಿಹಾರ. ಈ ಶರೀರದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿ ಬಿಡುವುದೊಂದೇ ತುರ್ತು ಪರಿಹಾರ. ಯೋಗವೆಂದರೆ ಮೊದಲು ಈ ರೀತಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ತುಂಬ ಸುಲಭ. ಆದರೆ ನಾವಿದನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಮಗೆ ಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯೇ ಹೊರತು ಅದರ ನಿರಾಕರಣೆ ಅಲ್ಲ.

ಅಂತೆಯೇ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಅತ್ಯಂತ ನೇರವಾದ ಹಾಗೂ ಅತಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು - ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ, ವಿಕಸನಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಭೌತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಭೌತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ನಿತಾಂತ ಸಮರ್ಪಣೆ, ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಭೌತಿಕವು ಒಂದು ಅಡಚಣೆಯಾಗುವ ಬದಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/299-300

ಪ್ರಜ್ಞಾಪರಿವರ್ತನೆಯ ಅನುಭವ

ಮಾತಾಜಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಅನೇಕ ದಾರಿಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನಗೆ ಸರಿ ಎನಿಸುವ, ಸುಲಭವೆನಿಸುವ ದಾರಿಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಯಾವುದು ಸರಿ ಎನ್ನುವುದು, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವೆನಿಸುವಂಥ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ತಾನಾಗಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅದು ತುಸು ತುಸು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ತೋರಿಬರುವುದು.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೇಲ್ಪಾತಳಿಯ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಅಂದರೆ ಸಮತಲವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಕೇವಲ ಮೇಲ್ ಸ್ತರದ ಬಾಹ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಜೊತೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ - ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವರದೇ ಆದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ - ಮೇಲೆತ್ತಿದಂಥ ಅನುಭವವಾಗಬಹುದು. ಆಗ ಸಮಾನ ಪಾತಳಿಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡದೇ, ಇನ್ನುಳಿದವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉನ್ನತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು, ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಡಿಯಾಗಿ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಯಾವುದೋ ಶಕ್ತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಎತ್ತರದ ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರದ ಮೇಲಿಂದ ಅಥವಾ ವಿಮಾನದೊಳಗಿನಿಂದ ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿವರವನ್ನು ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಸ್ತರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನೋಡುವ ಬದಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಏಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಹಳ ಎತ್ತರದಿಂದ ನೋಡಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀವು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಸುದಿನದಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅದನ್ನು ನೋಡುವ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಒಂದು ಸುದಿನ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನೋಡುವ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಅಥವಾ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ತೀರ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಅನುಭವವಾಗಲೂಬಹುದು, ಆದರೆ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗುವುದು. ಒಮ್ಮೆಲೇ ಆಳಕ್ಕಿಳಿದಂತೆ, ತಾನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ತುಂಬ ದೂರ ಹೋದಂತೆ, ತುಂಬ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಮೇಲು ಮೇಲಿನಂತೆ ನಗಣ್ಯವೆಂಬಂತೆ ತೋರತೊಡಗುವುದು. ಅಂತಃಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಂತರ್ನಿಶ್ಚಲತೆಯಲ್ಲಿ, ಅಥವಾ ವಸ್ತುವಿನ ಅಂತರ್ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ, ಆಳವಾದ ಅನಿಸಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಆ ವಸ್ತು ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಆಪ್ತತೆಯ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದರ ಮೌಲ್ಯಗಳೂ ತೀರ ಬದಲಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನಿಸುವುವು. ಆಗ ಒಂದು ವಿಧದ ಏಕತೆಯ, ಅನೇಕ ವಿಧ ವಿಧದ ತೋರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಳವಾದ ತಾದಾತ್ಮ್ಯದ ಅರಿವು ಮೂಡುವುದು.

ಇಲ್ಲವೇ, ಒಮ್ಮೆಲೇ, ಸಂಕುಚಿತತೆಯ ಭಾವನೆ ಹೋಗಿಬಿಡುವುದು, ಮತ್ತು ಅನಂತ ಕಾಲಾವಧಿಯ, ಅನಾದಿ-ಅನಂತವೆನಿಸುವಂಥ, ಅಪೂರ್ವ ಅನುಭವವಾಗುವುದು.

ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳು ನಿಮಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ, ಹಠತ್ತಾಗಿ, ಮಿಂಚಿನೋಪಾದಿ ಆಗಿಬಿಡುವುದುಂಟು, ಕ್ಷಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದು ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುವ ಇಂಥ ಅನುಭವಗಳು ಏಕೆ ಆಗುವುವು? ಹೇಗೆ ಆಗುವುವು ಎಂಬುದರ ಅರಿವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/402-03

ಹಿಂದಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ

ಪವಾಡಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಅದು ಹೀಗೆ. ಜಗತ್ತು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಸ್ತರಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ತರಕ್ಕೂ ಅದರದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಸ್ತರದ ನಿಯಮವು ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ತರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪವಾಡವೆಂದರೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹಠತ್ತಾಗಿ ಆಗುವ ಅವರೋಹಣ, ಬೇರೆ ಸ್ತರದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಶಕ್ತಿಗಳು - ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಕದ

ಶಕ್ತಿಗಳು - ಭೌತಿಕ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೋಟದೋಪಾದಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಹಿರಿದಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವು ಭೌತಿಕದ ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪತನ ಹೊಂದುವುದು. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಮೋಡವನ್ನು ಮಿಂಚಿನೋಪಾದಿ ಭೇದಿಸಿ ಬೇರೆ ಸ್ತರದ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಚಲನೆಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುವು. ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಪವಾಡ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ತರದ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ತರದ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಠಾತ್ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಕಾರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಪವಾಡದ ಮೂಲವು ಬೇರೆ ಸ್ತರದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/31

ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಇಂಥ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೆಂದರೆ, ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅದರ ಸದೃದ ಕೊರತೆಗಳಿಂದ, ಮಿತಿಗಳಿಂದಾಚೆಗೆ ಬೆಳಸಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಬೇಕು, ದೈವೀ ಬೆಳಕಿಗೆ ಅದನ್ನು ಉನ್ನುಖಿಗೊಳಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಬೆಳಕು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯಮಾಡಲು ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ದೈವೀ ಬೆಳಕು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿ, ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಮೋಹ, ಆಶೆ, ಹೆದರಿಕೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿರಬೇಕು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕವಾದ ಬೇಕು-ಬೇಡಗಳು (ಬಯಕೆಗಳು) ಇದ್ದರೆ, ಪ್ರಾಣಿಕ ಹೇವರಿಕೆ ಹಾತೊರೆಯುವಿಕೆಗಳಿದ್ದರೆ, ಭೌತಿಕವಾದ ಯಾವ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳೂ ಇರಬಾರದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 3/101

ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು

ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇರಲೇಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಜ್ವಲಂತವಾದ ಅಗ್ನಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇ ಸದಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ-ವಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಯಕೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು,

ಆಕರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕು. ನೀವಿದನ್ನು ಸತತವಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಹೊಳಪು ಮೂಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಮೊದ ಮೊದಲು ಅದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು, ನಿಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳು, ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳು ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು ಎಲ್ಲದರಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವುದು. ಆದರೆ ನೀವು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿ, ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಲ, ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿರುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾರು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲರು ಮತ್ತು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದುದನ್ನು ಕೂಡಬೇಕೆಂದೇ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ಈ ಹಂತ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ನೀವಿನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು.

ಹಾಗಾದರೆ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಬೇಕೇ? ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕೇ? ಅದಿರಲೇಬಾರದು! ಮನಸ್ಸು ಶಾಂತವಾದಾಗ, ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಧದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಕೇವಲ ಕ್ರಿಯೆಯ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಯದ ಸಾಧನ. ಅದು ಜ್ಞಾನದ ನಿಜವಾದ ಸಾಧನವಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೋ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ದಿವ್ಯಸತ್ಯದ ನಿಖರವಾದ ಅರಿವು ಅವನಿಗಾಗುವುದು. ಜಗತ್ತಿನ ಶೇಕಡಾ ತೊಂಬತ್ತು ಭಾಗ ಸಂಕಷ್ಟ, ದುಃಖ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಮನಸ್ಸು, ತನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿನ ಅಪಾರ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಹು ಭಾಗವು ತಂತಾನೆ ಗುಣವಾಗುವುದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/2-3

ಮೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕೋಳಿಮರಿ

ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸಮಗ್ರ ಪರಿವರ್ತನೆ, ಭೌತಿಕ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಪರಿವರ್ತನೆ.

ಈ ಮೊದಲು, ಯಾರೆಲ್ಲ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅವರು ಕೇವಲ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಆಳವಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ, ಭೌತಿಕ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಡಚಣೆ ಎಂದು, ನಿರರ್ಥಕ ಸಂಗತಿ ಎಂದು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೇವಲ ಆಂತರಿಕ ಚಲನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಮಾತ್ರ ಇದು ಪರ್ಯಾಪ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತು ಕೂಡ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಳವಾದ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಬದಲಾಗಬೇಕೆಂದು ದಿವ್ಯ ಸತ್ಯವು ಬಯಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಜನರು ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಆಗಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ ಭೌತಿಕ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಅದರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು - ಆದರೆ ಇದು ತಪ್ಪು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಭೌತಿಕದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದು, ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ, ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ನಿಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸುಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರಬೇಕು, ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರಿರಬೇಕು, ಈ ಪರಿವರ್ತನೆಯು ಕೊನೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯಾಗಿರಬೇಕು - ಸದ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕೊನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಈ ರೀತಿಯ ಆರಂಭದ ಬಿಂದುವು ಪರಿಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಅಂದರೆ ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇದು ಮಾತ್ರ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಅದಾದ ನಂತರ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಕೋಳಿಮರಿ ತಯಾರಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಮೊಟ್ಟೆ ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಒಳಗೆ ಮರಿ ತಯಾರಾಗುವುದೋ, ಸಂಪೂರ್ಣ ರೂಪ ತಾಳುವುದೋ ಆಗ, ಆ ಮರಿಯೋ ತನ್ನ ಚುಂಚಿನಿಂದ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ತೂತು ಕೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜ್ಞಾ ಬದಲಾವಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ

ಇದೇ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಹು ಕಾಲದವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆಯಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಅಭಿಪ್ರೇ ಇದ್ದರೆ, ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಪ್ರತಿರೋಧ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಗೋಡೆಯನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಿದ್ಧರಾದರೆ, ಕೊನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ - ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ರಂಧ್ರ ಕೊರೆಯುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಿರೆಂದರೆ - ಎಲ್ಲವೂ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನೀವು ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯತ್ತ ಕಾಲಿಡುವಿರಿ.

ನಾನಿದನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಸಮತೆಯ ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅಂದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅಮೂಲಾಗ್ರ ಪಲ್ಲಟನೆ. ಹೇಗೆ ಬೆಳಕು ಒಂದು ಪ್ರಿಸ್ಮನ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಹೋದಾಗ ಏನಾಗುವುದೋ ಹಾಗೆ ಘಟಿಸುವುದು. ಅಥವಾ ನೀವು ಚೆಂಡನ್ನು ಒಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಹಾಗೆ, ನೀವಿದನ್ನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಹುದು, ತ್ರಿವಿಧ ಆಯಾಮದ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೀವಿದನ್ನು ಮಾಡಲಾರಿರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತ್ರಿವಿಧ ಆಯಾಮದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಬಂದು ನಾಲ್ಕು ಆಯಾಮಗಳ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು, ಅನಂತರವೇ ಅನಂತ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು. ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಆರಂಭದ ಬಿಂದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/18-19

ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡ, ಗಂಭೀರವಾಗಿ, ಅತಿ ಸಹನೆಯಿಂದ, ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ತಯಾರಾದ ಹಾಗೂ ಅತಿ ಪ್ರಬಲ ಅಭಿಪ್ರೇಯುಳ್ಳ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಗ ಅವನ, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಶತ್ರುವಿನ ಅಭಿಪ್ರೇಗಿಂತ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಯು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಬಲ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿರದೇ ಹೋದರೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆತ ಸೋಲಿಸಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗೆ ಆಟದ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆ ಎಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ ಆದರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಯುಕ್ತ ಅಭಿಪ್ರೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ

ನಿಮಗೆ ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಯುಕ್ತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ, ನೀವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸುವಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಗಿಂತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲಾಗದು. ಯಾವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಮುಖ್ಯ, ಆದರೆ ನೀವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಚಲನವಲನಗಳು ತಾವಾಗಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದವುಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಟವಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ನೀವು ಆಟದ ಎಲ್ಲ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಇರಬೇಕು. ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಾದುದು ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಅದು ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದೊಂದೇ ಸಾಕಾಗದು. ನೀವು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಬಯಸುವಿರಾದರೆ, ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಏನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೀರೋ ಅದರ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಕೂಡದು.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/41-42

ಯಾತನೆಯ ಆಚಿ ನಿಲ್ಲುವುದು

ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಯಾತನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದರ ಅನುಭವ ಅವನಿಗೆ ಆಗದಿರಲೂಬಹುದು, ಯಾತನೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಇರಬಹುದು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ, ದುರ್ದೈವ ಅಥವಾ 'ನೋವಿನ ಶಿಲುಬೆ'. ಅದು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಭೌತಿಕ, ಪ್ರಾಣಿಕ, ಮಾನಸಿಕ ಆದರೆ ಅಂತರಾತ್ಮಿಕವನ್ನು - ನಿಜವಾಗಿ ಅದು ಎಲ್ಲ ಯಾತನೆಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿ ಮೇಲಿದೆ - ತಲುಪುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸರಳ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವ್ಯಾಧಿ. ಭೌತಿಕ ಏರುಪೇರು ಯಾತನೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು. ಕೆಲ ಸಲ ಅತಿ ಯಾತನೆಯನ್ನು ತರುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಕೆಲ ಜನರು ಎಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಆ ಭೌತಿಕ ಯಾತನೆ ಅನುಭವವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಅವರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವು ಸತ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ವಿಚ್ಛೇದನ ಅಥವಾ ವಿರಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆಯೇ, ನೀವು ಯಾರನ್ನೋ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ಯಾತನೆ

ಆಗುವುದು - ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗುವ ನೋವು. ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದು ಹೋದಾಗಿನ ನೋವು. - ಆದರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ತರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಜೀವಗಳ ನಡುವಣ ಸಂಬಂಧ ಎಂದಿಗೂ ಕಡಿದು ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕಡಿದು ಹೋಗುವಂಥ ಸ್ತರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಏನೇ ಸಂಭವಿಸಲಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರಾಚೆಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/45-46

ನಮಗೆ ಉತ್ತಮವಾದುದೇನು?

ನಿಮಗೆ ಏನು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಯಾವುದು ಹಿತಕರವೆಂದು ತೋರುವುದೋ, ಅದೇ ನಿಮಗೆ (ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ) ಎಂದು (ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ) ಹೇಳಲಾಗದು. ಇದನ್ನು ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ದೈವೀ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ಯಾವ ದಾರಿಯ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಗುರಿಯೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದೋ ಅದು ನೀವೆಂದುಕೊಂಡ ದಾರಿಗಿಂತ ತುಂಬ ಭಿನ್ನವಾಗಿರಬಹುದು, ಅದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇ ನೀವು “ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ನನಗದು ಈಗ ತಿಳಿಯದದಿದ್ದರೂ ಆನಂತರ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಅನೇಕ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಬರಬಹುದು, ಅವರೆಲ್ಲನೇಕರು ಯೋಗವನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು, ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದರು. ಯಾವಾಗ ಯೋಗದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟರೋ ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ಯಾವೆಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭ, ಪರಿಸರ, ಸಂಪರ್ಕಗಳಿಗೆ ತುಂಬ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದರೋ, ಅವೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದವು. ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ತುಂಬ ಕ್ರೂರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಯಿತು. ಅವರಿಂದನ್ನೂ ತಾವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ಮಾತು ಮರೆಮಾಚಬಹುದು, ವಿಷಯಾಂತರ ಮಾಡಬಹುದು, ಏನೇ ಆದರೂ, “ಅದು ಹೇಗೆ? ನಾನೇನೋ ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯವನು, ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ನೆರವು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆ.

ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲದ ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಇಲ್ಲೇ ಅಡಗಿದೆ. “ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಿ, ಏನೇ ಗುಡ್ಡ ಕಡಿದು ಮೈಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿಯೇ ಇರಿ. ನಿನಗೆ ಏನು ಪ್ರಿಯವೋ, ಇಷ್ಟವೋ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿ ಇರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದೇನೂ ಲಾಭಕರವಲ್ಲ, ಶ್ರೇಯಸ್ಸೂ ಅಲ್ಲ.”

ನ್ಯಾಯದ ಬಗೆಗೆ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕುಲದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಹೀಗಿದೆ. “ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಲು ಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡಿ, ಎಂಥ ಅಪಾಯ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಗುವುದೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು! ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ನೀವು ಪ್ರೀತಿಸುವವರೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೂರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗಿದ್ದ ಸುಖ-ಸಂತೋಷಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಲು ಇಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಇದೆಯೇ? ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆಯೇ?” ಈ ತರ್ಕವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ನೀವು ಕೊಳೆತೇ ಹೋದಂತಾಗಿ ಬಿಡುವಿರಿ. ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ನೀವು ಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಸ್ವ-ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೇನೋ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಸುಧಾರಿಸಿ ಬಿಡಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮ ಜಾಣ್ಮೆಗಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಬಹುಮಾನ ಸಿಗಬಹುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರಲೂಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ!.... ಈ ರೀತಿಯ ನಿರಾಕರಣೆಯೇ ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮಗೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರೇಯ ಹಿಂದೆ ಬಯಕೆ ಅಡಗಿರುವುದೋ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜೊತೆ ನೀವು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ ಭಾವನೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇರುವುದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪೆಟ್ಟುಬೀಳುವುದು. ಯಾವ ರೀತಿಯ ಷರತ್ತುಗಳು, ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೇ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಅರಿವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗುವುದು.

ಕಾರ್ಯ ನಿರತರಾಗಿರುವಾಗಲೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉನ್ನತವಾಗಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ನೀವು ಅತಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಬಹುದು, ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನಿವು ಬಾಸ್ಕೆಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಪ್ರ ಚಲನೆ ಬೇಕು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಕೂಡ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದಂತಿರುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೇಲಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ನಿಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದರೆ, ನೀವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಗುಣವತ್ತತೆ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ನೀವು ಕೇವಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಿರಿ ಅಂತಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ತೀರ ಅನೀರೀಕ್ಷಿತವೆನಿಸುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವಿರಿ, ಹಾಗೂ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅತಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಆಗ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಾರದು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಂದರೆ, ಒಂದು ಅಪಘಾತ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗಲೂ ನಿಮಗೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೌದು, ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯೇ, ಆದರೆ ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದ ಸಹಜವಾದ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿ ಇದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಯಾವುದೋ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ, ಪದ್ಮಾಸನವೋ ವಜ್ರಾಸನವೋ ಇಂಥ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಆಸನದಲ್ಲಿ, ತುಸು ಕೂಡ ಕದಲದಂತೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದು ಕುಳಿತು ಧ್ಯಾನಸ್ಥರಾಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದೇನೆಂದರೆ, ಎಂಥದೇ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ನೀವು ಸಮರ್ಥರಾಗಬೇಕು. ನಾನು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕು, ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರರಾಗಬೇಕು. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದರೆ ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ನೀವು ಏನಾಗಿದ್ದಿರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ನೀವೀಗ ತುಂಬ ಬದಲಾಗಿರುವ, ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ, ಬದಲಾದ ಶಕ್ತಿ, ಏನೇ ಆದರೂ ಸೋಲದಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಭವ ನಿಮಗಾಗುವುದು. ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಹಾನಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರದು. ಶಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ತುಂಬಿವೆ, ಅವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕದಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ

ಮಾಡಬಹುದು,... ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಪ ಯಶ ದೊರೆಯಬಹುದು, ಅದೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೊಸ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲು ಮುಂದೆ ತಳ್ಳುವವು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟುಬಿದ್ದಾಗ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. “ಆಹಾ, ನಾನು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿಬೇಕಾಗಿದೆ,” ಆಗ ಆ ಪೆಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವಾಗಿ ಬದಲಾಗುವುದು. ನೀವು ತಲೆ ಬಾಗಿರುವ ಬದಲು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುವಿರಿ. “ನಾನು ಇದರಿಂದ ಏನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏನು ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.” ನೀವು ಆಗ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಿರಿ ಕೂಡ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 4/121-22

ಚೇತನದ ವಿಕಾಸ

- ಅನುವಾದ: ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬನಾದರೂ, ಕನಿಷ್ಠ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಸಹಿತ ತನ್ನದೇ ಚೇತನವನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ತಮ್ಮ ಚೇತನವನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರ ಸಲುವಾಗಿ, ಹೃದಯದ ತುಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ಹೊಂದಿರುವ ಕೆಲವರನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ; ಅವನು ‘ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಪಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ, ಮನೆಯ ಹೊರಗಡೆ ಅಂಗಾತವಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು, ತಾರೆಗಳನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಮೂಲಕವೇ ಅಪಾರವಾಗಿರುವ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗಹನವಾದ ಆ ಎಡೆಗೆ ಪಯಣಿಸಿದ್ದನಂತೆ; ಮತ್ತೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ಮೂಲಕ, ಈ ಭೂ-ಬದುಕಿನ ಮತ್ತು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕ-ಪುಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತವಾಗಿರುವ “ಪರಿಮಾಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು (Sense of Proportion) ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ, ಆಕಾಶದಂತೆಯೇ ಅಗಾಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ವಿಶ್ವಾತೀತವಾದ ಅಗಾಧತೆ ಎಂದು ಅದರರ್ಥವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅದರ ಅಲ್ಪಾಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ತಾರೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳು ಇರುವ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಅಗಾಧತೆಯ ಅರಿವಾಗುವದು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲವಾದರೂ ಈ ಚಿಕ್ಕ-ಪುಟ್ಟ ದೋಷಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಗಾಧವಾದ ವಿಸ್ತಾರದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹಿತ ಒಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಆಗಿದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/151-52

ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಮೂಲಕ ತಾದಾತ್ಮ್ಯತೆ

ನಾನು ಪ್ಯಾರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಪರಂಪರಾ-ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಜನರು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು, ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ (ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ) ಸಾಧಕರು ಇರುತ್ತಿದ್ದರು, ಗುಹ್ಯವಿದ್ಯಾ ಸಾಧಕರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ಇತರರೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ, ನನ್ನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬಯಸಿದ್ದ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆ-ಪ್ರಾಯಃ ಅವಳು ಸ್ವೀಡನ್ ದೇಶದವಳೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ - ಅವಳು ಜ್ಞಾನದ ಹೊಸದೊಂದು ರೀತಿಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ್ದಳು. ಅದೊಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನದಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಅವಳು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದದ್ದೇ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ಜನ ಮಾತ್ರ. ಅವಳ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆ ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ತಮವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಳು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದಳೋ ಅದರ ಬಗೆಗೆ ನಿಖರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಳು! ಆಗ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇದೋ ನೋಡಿ, ಇದು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನೀವು ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಇಲ್ಲವೇ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ, ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಚಿತ್ರವನ್ನಾದರೂ ಬರೆಯಿರಿ. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದು ನಿಮಗೆ ಯಾವುದು ಮುಖ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತವೋ ಅದನ್ನು ರೂಪಿಸಿರಿ. ಇನ್ನುಳಿದಂತೆ ಯಾವುದೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವಳ ಬಳಿಯೂ ಒಂದು ಫಲಕವಿತ್ತು. “ಇದೋ ನೋಡಿ, ಇಲ್ಲಿ ನಾನೊಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವಳು ಒಂದು ಅರೆ-ಜ್ಯಾಮಿತಿಯ ಆಕೃತಿಯ ವಿನ್ಯಾಸವೊಂದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಳು. ನಂತರ ಅವಳು,

“ಇದೀಗ ನೀವೆಲ್ಲ ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅದರತ್ತ ಏಕಾಗ್ರಗೊಳಿಸಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಗಿರುವ ಈ ಚಿತ್ರದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರಲಿ. ನೀವು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ, ಮತ್ತು ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತ, ಈ ಚಿತ್ರದ ವಿನಾ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ತಲ್ಲಿನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಈ ಚಿತ್ರವೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು, ಅದರ ವಿನಾ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಏನನ್ನೂ ಗಮನಿಸಲು ಬಿಡಬೇಡಿ. ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲುಗಾಡಬೇಡಿ. ಆಗ ನೀವು ಆ ವಿನ್ಯಾಸವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂಮೋಹನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿದಂತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅದನ್ನೇ... ಅದನ್ನೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ, ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾದೀತು? ಅಲ್ಪಾವಧಿಯೋ? ದೀರ್ಘಾವಧಿಯೋ? ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ - ಅವರು ಅದನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯ ಎನ್ನವಂತೆಯೇ ಶೀಘ್ರಾತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಫಲಪ್ರದಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೀವೂ ಅದನ್ನೇ ನೋಡಿ - ಗಮನಿಸಿ-ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ನೀವು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿನ್ಯಾಸವೇ ನೀವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನಗೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆಗ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನೇನೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲೂ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಈ ವಿನ್ಯಾಸದ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಏನೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ, ನೀವುಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಯಾವಾಗ ನೀವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತೀರೋ, ಆಗ ನೀವು ಚೇತನದ ಇನ್ನೊಂದು ಆಯಾಮದಡೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಜೊತೆಗೆ ಇದು ನಿಮಗೆ ಅನುಭವಜನ್ಯವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/218

ಅನ್ಯರನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ

“ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ತಾನೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುವದು?” ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ವಿಧಾನವಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನೀವು ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಂಗಡ - ಅಂದರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ - ಇರುವಿರಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಮಗೆ ಏನೋ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ನೀವೂ ಸಹಿತ ಅವನಿಗೆ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳಿರುತ್ತೀರಿ.

ಇದೊಂದು ದಿನನಿತ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆ. ಇದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸದ ಸಂವಾದವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಡನೆ ವಾದ ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ, ವಾದ-ವಿವಾದಗಳ ಮೂಲಕ ಜಗಳವಾಡುವದನ್ನು ಅದೂ ಸಹಿತ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರೆದು, ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಹಂತದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆಯದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವಂತಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುವದರ ಬದಲು, ಅಥವಾ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ - ಅಂದರೆ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನಿಸು, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನಿಸು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ, ಅವನು ನನಗೆ ಏಕೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಮೊದಲು ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ. “ಹೌದು, ಏಕೆ ಅವನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ?” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, “ತದನಂತರದಲ್ಲು ಸಹಿತ ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ, ಯಾಕೆ, ಯಾಕೆ, ಯಾಕೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ.” ಈ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಮುಂದುವರೆದುದೇ ಆದಲ್ಲಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ. ಆಗಲೂ ಸಹಿತ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಇರುವದೇ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅವನಿಗ ತುಂಬ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಒಡ್ಡುತ್ತಿಲ್ಲ! ಅವನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಧಾರಾಳಿಯಾಗುವದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮನವೊಲಿಸಿದನೆಂದು ಅವನು ತನಗೆ ತಾನೇ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಈಗಲೂ ಸಹಿತ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಘಟನೆಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ, ಅವನು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವನದೇ ಶಬ್ದಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೀವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದಂತೆಲ್ಲಾ, ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ನೀವು ಎಂದು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೀರೋ, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ನೀವು ಅವನ ಯೋಚನಾಲಹರಿಯ ಪಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಮುಂದೆ, ಅವನು ಏಕೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ!

ತದನಂತರದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಗತಿಶೀಲತೆಯ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು (swift intelligence) ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಿರುವ ವಿಷಯದ ಜೊತೆಗೆ, ಇದೀಗ ಸದ್ಯ ನೀವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಾರಿಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವು ಈ ಎರಡೂ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿಂತನವನ್ನು ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ವಾದದಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಡಿ. ಅದೂ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕು. ನೀವು ಮೌನವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲುಬೇಡಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಘಟನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಮತ್ತೊರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಗಮನಿಸಿ. ಅದು ನೀವು ಕಾಣುತ್ತಿರುವ, ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಮಾಡುವದಿಲ್ಲ! ಆಗಲೇ ನೀವು ಆ ಎರಡೂ ಹಂತಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಗಮನಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಅದರಲ್ಲೂ ನೈಜ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತೀರಿ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 5/219

ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ

ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಉಳಿದವರ ಸಂಗಡ, ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅದನ್ನು “ದೈವೀ ಕೃಪೆ” ಎಂದಾದರೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ. ಇದೊಂದು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಸುಯೋಗವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿಯೇ ದೊರೆತಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಮೇಲಾಗಿ ಇದೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು, ನೀವು ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರಿ; ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ದರ್ಶಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ನೀವು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ

ಅವನ ಚಿಂತನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಕೆಲ ಅಂಶದಲ್ಲಾದರೂ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ನೀವು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ನಿಗಾ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಂದು ಇದಾವುದೂ ತೀರ ಕಷ್ಟದಾಯಕವಾದ ಕೆಲಸವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನೀವು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರು ಸಹಿತ, ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಆ ದಿಸೆಯತ್ತ ಒಂದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಹಾಗೆಂದು ಕೇವಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನೀವು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದುಬಿಡಬೇಡಿ. ಮತ್ತೆ ಮಾನಸಿಕ ಶ್ರಮದ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು, “ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಇದೆ? ಅವನೇಕೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ? ಅವನೇಕೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ?” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ, ನೀವು ಎಂದಿಗೂ ಏನನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತವನ್ನೇ ತಲುಪುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಎಲ್ಲ ವಿಧವಾದ ವಿವರಣೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ - ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥಹೀನವಾಗಿದ್ದರೂ - ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಿಮಗೇ ನೀವೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಅಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವೂ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೂರ್ಖನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ ಅಥವಾ ಧೂರ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೋ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಂದುವರೆಯಲು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪವಾದ ಸಂಚಲನವನ್ನು ತೋರಿದ್ದರೂ, ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವನು ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಕೀಯನಾಗಿರುವ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವದಕ್ಕಿಂತ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಂತರಂಗವನ್ನೇ ವೀಕ್ಷಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ - ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಗೇ ನಿಂತಿರುವ ಆ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹೀಗಾದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ (ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ) ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮಂತರಂಗವನ್ನೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅವನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವದರ ಕುರಿತು ನಿಮಗೆ ಇದೀಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಚಿತ್ರಣ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ತನಗೆ ತಾನೆ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಏಕೆ ಹಾಗಿದೆ, ಅದೂ ಏಕೆ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ, ಅದರ

ಹಿಂದಿನ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು, ಒಟ್ಟೂ ಘಟನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಭಾವನೆಯಾದರೂ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.... ಇದೊಂದು ನಿಮಗೆ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವ ಅವಕಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೂ ದಿನದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಬಾರಿ ಇದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಅನುಭವಗಳೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೂಕ್ತ ವಿಜಯದ ಫಲಿತಾಂಶವು ಸಿಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೃಢಚಿತ್ತರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ನೀವು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿಯೇ ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದದ್ದನ್ನೇ ಜೋಡಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿಯೇ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಅದು, ನೀವೇ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಮ್ಮ ಕವಚದಲ್ಲಿಯೇ (ಕೋಶದಲ್ಲಿಯೇ) ಇದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೂರವಿಡುತ್ತಲೇ ಬಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇದೀಗ ನೀವು ಅದರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವಂತೆ ಇದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಪತಂಗಗಳು ಬೆಳಕನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀರಿ ತಾನೇ? ಹೌದಲ್ಲವೇ?, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಚೇತನವೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆ ತಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು “ಒಳಗೆ” ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅದು “ಸ್ವಂತಿಕೆಯ” ಅಂಶವಾಗಿಯೇ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ತಾನು ವಿಕಸನವನ್ನು ಹೊಂದಿದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಮುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಜೀವಿಸುವ (ವಾಸಿಸುವ) ಹಂತದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಚಲಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ, ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಆತುರದಿಂದ ಚಡಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೀ ಅಥವಾ ತಟ್ಟುವ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಲೀ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಬೋಧಗಮ್ಯತೆಯ ಸಂಧಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಓರ್ವನೇ ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಏಕಕಾಲಕ್ಕೇ ಬದುಕಿರುತ್ತಾನೆ; ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದೊಂದು ತುಂಬ ತುಂಬ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿಯೇ ಘಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಚೇತನವನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತಗೊಳಿಸುವಿಕೆ

ಸುವಿಶಾಲವಾದ ವಿಷಯವೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವೇ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭದ ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅತ್ಯಂತ ಸೀಮಿತ ಹಾಗೂ ಸಂಕುಚಿತವಾಗಿರುವ ಚಿಂತನದಲ್ಲಿ, ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ (ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ), ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಒಂದು ಸೀಮಿತ ಕೋಶದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ನೀವು ಮೌನರಾಗಿರುವಾಗ, ಆಗ ಒಂದು ವೇಳೆ, ಅಂತಹ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ಈ ಒಂದು ಅಗಾಧವಾದ ವ್ಯಾಪ್ತತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ - ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸಾಗರದಲ್ಲಿರುವ ಅಪಾರ ಜಲರಾಶಿಯ ಬಗೆಗೆ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಸಾಗರದ ಅಪಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬಗೆಗೆ, ಆ ದೂರ ದೂರ ದೂರದವರೆಗೆ, ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪ್ತಗೊಂಡಿರುವ ಬಗೆಗೆ, (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮೆರಡೂ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರುತ್ತಾ) ಹೀಗೆ ಹೀಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅದು ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಸ್ತಾರ ವಿಸ್ತಾರಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ದಡವು ನಿಮಗೆ ಕಾಣುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಅಂತಿಮ ಗಡಿಯನ್ನು ತಲುಪಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಿಂದುಗಡೆಗೂ ಇರಬಹುದು, ಮುಂದುಗಡೆಗೂ ಇರಬಹುದು, ನಿಮ್ಮ ಎಡಕ್ಕಾಗಲೀ ಬಲಕ್ಕಾಗಲೀ... ಅದು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಪಾರ ವಿಸ್ತಾರದ ವ್ಯಾಪ್ತತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ನೀವು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಿ. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಈ ಅಗಾಧವಾದ ಸಾಗರದ ಮೇಲೆ ನೀವು ತೇಲುತ್ತ ತೇಲುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ... ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಿತ ಯಾವುದೇ ಸೀಮಿತದ ಸೀಮೆಗಳೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸರಳಾತಿ ಸರಳವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆವಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಚೇತನವನ್ನು ಕೊಂಚ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಕೆಲವು ಜನರು ಆಕಾಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ತಾರೆಗಳ

ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅವಕಾಶಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂಲಕವೇ ಆ ಅವಕಾಶದ ಅನಂತತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಹಾಗೂ ಈ ಆಗಾಧವಾಗಿರುವ ಅನಂತಾನಂತದ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಮಿಯೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬಿಂದುವಿನಂತೆ - ಇರುವೆಗಿಂತಲೂ ಕಿರಿದಾಗಿರುವ - ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಇರುವದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನೀವು ಆಕಾಶವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಹಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನುಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೀರಿ. ನೀವೂ ಸಹಿತ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ವ್ಯಾಪ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ದೂರಕ್ಕೆ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತ ಸಾಗುತ್ತೀರಿ. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನೀವು ಯಾವಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷೀಣವಾದ (ಸೀಮಿತ) ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಬೇರೆಯವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವರ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಾಗಿ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಈ ಸೀಮಿತ-ಚೇತನಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೇ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲೂ ಇದನ್ನೇ ರೂಪಿಸಲೂ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಹತ್ತು-ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳ ಮಧ್ಯೆಯೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿಯೇ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ.

ಪ್ರಾಯಃ ಇದು ಬಲು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಹೇಳಲಿ? ಅದು ಮತ್ತು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ಬೇರೆಯವರ ಚಿಂತನಗಳ ಮತ್ತು ಇಚ್ಛೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸುವದು ಎಂದರೆ ಮೂರ್ಖತನದ ರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟ ಇಚ್ಛೆಗಳ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೆಲವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾವಾಗ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೆ ಮತಭೇದ

(ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ)ವನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಯಾರು ತಮ್ಮ ಚೇತನವನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾ, ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಅವರದೇ ಆದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದೇ, ಬೇರೊಬ್ಬರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇದು ಚೇತನವನ್ನು ವಿಕಸನಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಮೊದಲು ಹೇಳಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರದೇ ಇರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಗ್ಧವಾಗಿವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/344-45

ಚೇತನದ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಬೌದ್ಧಿಕ-ಮಾರ್ಗಗಳು

ಚೇತನದ ವಿಕಸನಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ, ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಷಯದಿಂದಾಗಿ ಬೇಸರಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ವಿಷಣ್ಣಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ನಿಮಗೆ ಯಾತನಾಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಥವಾ ಅಹಿತಕರವಾಗಿ ಇರುವವೋ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಮಯದ ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಬಗೆಗಾಗಲೀ ಮತ್ತು ಅವಕಾಶದ ಅಪಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬಗೆಗಾಗಲೀ ಯೋಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ, ಆಗ ಮತ್ತೆ, ಈ ಮೊದಲು ಗತಿಸಿ ಹೋಗಿರುವದೆಲ್ಲವೂ ಮತ್ತು ಅದು ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಲಿರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೀ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಈ ಕ್ಷಣವು ಆ ಶಾಶ್ವತದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂಚಲನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಉಸಿರಾಟವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಸಮಯದ (ಕಾಲದ) ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವದರ ಮೂಲಕವೇ ಸರ್ವದಾ ಉಪಹಾಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ... ಅದರ ಬಗೆಗೆ ಅರಿವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಗೆ, ಜಾಗೃತಿಯಾಗುವ ಬಗೆಗೆ ಯಾರೂ ಸಮಯವನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗದಿತವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದಲ್ಲಿ - ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಾಶ್ವತದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವೇ?

ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥವಾದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ-ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣ ಸ್ವರೂಪದವನಂತಾಗಿ, ಅದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣದಂತಿರುವ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ, ಚೇತನದ ಒಂದು ನ್ಯಾನೋ ಕ್ಷಣದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅಸಂತೋಷದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ - ಏಕೆಂದರೆ, ಅದು ನಿನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕ್ಷಣಾರ್ಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಈ ಮೊದಲು ನೀನು ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಹಲವಾರು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೀಯ. ಹಾಗೂ ಮುಂದೆಯೂ ಇಂತಹ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲಿದ್ದೀಯ. ಈಗ ನಿನಗೆ ಏನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನೀನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೇವಲ ಹತ್ತೇ ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತುಬಿಡುವ ಸಂಭವವೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಸಹಿತ “ಅದು ಹೇಗೆ ನಾನು ಆ ಘಟನೆಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ನೀನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ನೀನೋರ್ವ ಕಿರು-ವ್ಯಕ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಎರಡನೇಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅದು ಅಗೋಚರವಾಗಿದ್ದು, ಶಾಶ್ವತತೆಯಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಚಣವೊಂದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು (ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದ್ದು) ಅದು ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಅನಂತಾನಂತವಾಗಿ.. ಈ ಮೊದಲೂ ಸಹಿತ.. ಹಿಂದೆಯೂ... ಮತ್ತೆ ಅದು.. ಹೀಗೇ ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರೆಯುವದು. ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೀನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಹಾಸಾತ್ಮಕತೆಗೆ (utter ridiculousness) ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀಯಾ. ಆದರೆ ನಿನಗೆ ಏನು ಘಟಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವದರ ಬಗೆಗೆ ಅನುಭವವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಓರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಸಂಗತಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಬದುಕುವದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಮಾತ್ರ, ನಿನಗೆ ಏನನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವದರ ಅನುಭವವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತೆ ಕೇವಲ ಮೂರೇ ನಿಮಿಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನು ನೀನು ನಿಯಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಅಸಂತೋಷಮಯ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರತಮ ವೇದನೆಯೂ ಸಹಿತ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದಲ್ಲಿ, ಈ ತೆರನಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಅದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅನಂತತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತದಲ್ಲಿ ಸಂಮಿಲನಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೂ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಆಗ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ದೂರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲ ಮಮಕಾರಗಳ ಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, - ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ವಿಷಯದ ಬಗೆಗೆ ಅವನ ಗಹನಾತಿಗಹನ ದುಃಖವನ್ನು - ಅದೂ ಈ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಬರುವ ದುಃಖಗಳನ್ನು - ಅವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅವನು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದೂ ಅಲ್ಲದೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನೂ ಸಹಿತ ತಕ್ಷಣವೇ ತೊಡೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈಗ ಇದ್ದೇವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 6/345-46

ವಿಶ್ವ-ಚೇತನದ ಏಕಸನ

ವಿಶ್ವ-ಚೇತನ (cosmic-consciousness) ಎಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು, ತನ್ನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು (ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು), ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವೆಂದೇ ಪರಿಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಭವ ಹೊಂದುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ, ಅವನೋರ್ವ ಈ ಅಪರಿಮೇಯ ಸಮಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಅಂಶವೆಂದೂ, ಮತ್ತು ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿ, ಉಳಿದೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಸಂಚಲನ ಹಾಗೂ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ, ತನ್ನದೇ ಕಂಪನದ ಮೂಲಕ ಅನುಸ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸುವ (ತಲುಪಿಸುವ) ಮೂಲಕ, ಆ ಚೇತನದ ಸಂಚಲನೆಗಳನ್ನು,

ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾಗಿ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲೂ, ಈ ಪುಟ್ಟ ಜೀವಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅವುಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲೂ ಶಕ್ತನಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ, ಇನ್ನುಳಿದ ಯಾವುದರ ಸಂಗಡವೂ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಇದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲಾರ; ಆ ಬಲಗಳು ಸೀಮೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ. ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಮೇಲಾಗಿ, ಈ ಬಲಗಳೂ ಸಹಿತ ಅಷ್ಟೇ ಸಂಕೀರ್ಣಮಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಗುಣಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಉಗಮಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಡೀ ಬೃಹತ್-ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಸಹಿತ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೇ ಸಂಚಲನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅದರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನೂ ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ನಿಖರವಾಗಿಯೇ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದೇ 'ವಿಶ್ವ-ಚೇತನ'ವಾಗಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚಮವಾಗಿ, ಇದರ ಕುರಿತೇ ನೀವು ಚಿಂತನ ನಡೆಸಿ; ಈ ಇಡೀ ವೈಶ್ವಿಕ ಅಪಾರತೆಯಲ್ಲಿ ನೀವೊಬ್ಬ ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಿಂದು ಮಾತ್ರ. ಇದರ ಬಗೆಗೆ ಖಚಿತ ಜಾಗ್ರತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಇದರಿಂದ ವಿಭಜಿತರಾಗಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಬೇಡಿ. ಬದಲಾಗಿ ಈ ಸರ್ವಸ್ವದ ಜೊತೆಗೂ ಸಂಯೋಗ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೇ ಇರಬೇಕು. ತದನಂತರದಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಇದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮಂತರಂಗವನ್ನೇ ನೀವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಬಾಹ್ಯದ (ಊರ್ಧ್ವದ) ನೆಲೆಯಿಂದ ಬರುವ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕವೇ ಹಾದು ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಅವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಜನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ನೀವು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಇರುವಿರಿ ಅಷ್ಟೇ. ಮತ್ತೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಆ ಕಂಪನಗಳನ್ನು ನೀವು ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ, ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ, ಅದೊಂದು ಸೀಮಾತೀತವಾಗಿರುವದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವ-ಚೇತನವನ್ನು ನೀವು ಅನುಭಾವಿಸುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಸಾಗುವ ರೀತಿ ಇದಾಗಿದೆ.

ಚೇತನದ ಪ್ರತಿವರ್ತನ

ಅದೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದು ಮತ್ತೂ ಪ್ರಖರವಾದದ್ದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಕ್ಷಣವು ನಿಮಗೆ ಬರಬಹುದು. ನೀವು ಯಾವಾಗ ಇಂತಹ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರೋ, ಮತ್ತೆ ಅಸಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಅಚ್ಚರಿದಾಯಕವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಕಂಡರೂ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವು ಯಾವುದೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ: ನೀವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮದೇ ಆಂತರ್ಯ (ಆತ್ಮ)ವಾಗಿದ್ದು, ಅದೂ ಅಚ್ಚರಿದಾಯಕವಾಗಿಯೇ ಕಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸಂವೇದನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮುಂದುವರೆದು “ಹೀಗಾದರೆ, ನನ್ನತನ (ಸ್ವಯಂ) ಎಂದರೆ ಏನು?” ಎನ್ನುವ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸರಿ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅಂತಹ ಘನವಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ತೀವ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದಾಗ, ಮತ್ತು ಈ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೂ ತೀಕ್ಷ್ಣಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಆಗಮಿಸುವಾಗ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ತನ (Reversal)ವು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. ತದನಂತರದಲ್ಲಿ, ನೀವು ಈ ಆಯಾಮದ ಜೀವಿಯಾಗಿರುವದರ ಬದಲು ಆ ಆಯಾಮದ ಜೀವಿಯಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಯಾವಾಗ ಆ ಆಯಾಮದಲ್ಲಿ ಇರುವಿರೋ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದನ್ನು ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ; ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ನೀವಾಗಿಯೇ ಇರುವಿರಿ. ಆಗ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಹೇಗೆ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವಿರಿ. ಇಷ್ಟು ವಿಷಯ ಈಗ ಸಾಕೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಅಂತಹ ಘಟನೆ ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ, ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ, ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ, ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯುವ ಪ್ರಸಂಗವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಅಭೀಪ್ಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯೊಂದಿಗೆ ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ಆ ಒತ್ತಡವು ಅಧಿಕವಾಗಿರುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಗಾಢತೆಯೂ ಸಹಿತ ಬಲವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದು ಈ ಚೇತನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ತಿರುವುಗಳನ್ನು ತರಬಲ್ಲದಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅದನ್ನೇ

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವನೋ, ಆಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೇ ಪರಿವರ್ತಗೊಳ್ಳುವದು. ಹೌದು ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುವದೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯವಾಗುವದು. ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿರುವದು. ನೈಜವಾಗಿರುವದು. ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವದು. ಎಲ್ಲವೂ, ಎಲ್ಲವೂ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಲಭ್ಯವಾಗುವದು. ಹೌದು.. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಅವನಿಗೆ ವಿಲಕ್ಷಣ (grotesque) ಎನಿಸುವಂತೆ, ಉತ್ಸುಕವಾಗಿರುವಂತೆ, ಕೇವಲ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಿರುವಂತೆ, ಮತ್ತೆ ಪೂರ್ತಿ ಅಸಂಬಂಧಂತೆಯೂ ಕಾಣುವದು; ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬನು ಈ ಪರಮೋಚ್ಚ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ, ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಂದಿಗೂ ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗ ಇಂತಹ ಪ್ರತಿವರ್ತನವು ಘಟಿಸುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ನೀವು ಈ ಬಾಹ್ಯ-ಚೇತನದ ಮೂಲಕ ಉಡ್ಡಯನ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುಗಳ ಸಂಗಡ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಚಲಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ, ನೀವು ಬೇರೆಯವರ ಸಂಗಡ ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ, ಕೆಲಕಾಲ ಅವುಗಳ ಅಜ್ಞಾನ, ಮತ್ತು ವಿವೇಚನಾರಾಹಿತ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ, ಕೊಂಚ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಾಗ, ಆಗಲೂ ಸಹಿತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು, ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಚಲಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಛೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಸಮರ್ಥವಾಗುವರೆಗೂ, ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ, ಎಲ್ಲಿ ವಿವೇಚನಾರಾಹಿತ್ಯವು ಸರ್ವಥಾ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಅದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವಾಗಿರುವದಕ್ಕಿಂತ, ವಸ್ತು-ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೂರ್ತರೂಪ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನೈಜವಾದುದೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ

ಇದು ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಸತ್ಯ-ಚೇತನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದಲ್ಲಿ, ಅದು ಕೇವಲ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳುವುದಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಚೇತನವನ್ನು ತಾನೇ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುತ್ತಾನೆಯೋ, ಆಗ ಜಗತ್ತು ಸಹಿತ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಯದ್ದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕೇವಲ ಪ್ರಭಾವ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೋಡುವ ಓರ್ವನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಕ್ಕಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣಗಳೂ ಸಹಿತ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಸಹಿತ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಕೇವಲ ಅಪಾರದರ್ಶಕವಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಣುವುದಕ್ಕಿಂತ - ಅಂದರೆ ಯಾವುದರ ಹಿಂದೆ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಾಣಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಇದೊಂದು ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯದವರಣವಾಗಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಅದು ಅವುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿತಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ಅದೊಂದೇ ಮಾತ್ರ. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಏನನ್ನು ಅಸ್ತಿತ್ವಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಇದು ಕೃತ್ರಿಮವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವಾಸ್ತವದಂತೆ ಕಾಣುವುದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಅಸ್ತಿತ್ವವೇ ಇರದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗಾಗಿ, ಮತ್ತೆ, ಯಾವಾಗ ಓರ್ವನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ, ಯಾವುದೇ ಧ್ಯಾನ ಅಥವಾ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಸಹಿತ ಹೊಂದದೆ, ಮತ್ತೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ, ಅವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ, ಹಾಗೂ ಯಾವಾಗ ಇದು ವ್ಯಕ್ತಿಯೋರ್ವನ ದೈನಂದಿನ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತು-ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೇರೆಯದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾದಲ್ಲಿ, ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಜಗತ್ತೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು.

ಚೇತನದ ಬದಲಾವಣೆ

ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಂಡದ್ದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅದು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವಂತಹ ಅಪರಿಹಾರ್ಯ ಆಲೋಕನಾ ಸ್ಥಿತಿ (Indispensible phenomenon) ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅನುಭವಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಚೇತನವನ್ನು ಸ್ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಮಹತ್-ಪ್ರಕಾಶಮಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದು, ತದನಂತರದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಕಳೆಗುಂದಿ ಹೋಗಬಹುದು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆ ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ (ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ) ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಬಿಡಬಹುದು. ಮತ್ತೆ, ಬಾಹ್ಯ ಮುಖವಾಗಿ, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಯು ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇಂತಹ ಅಗಾಧ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಇದೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಇಂತಹ ದೃಗ್ವಿಷಯವೂ ಸಹಿತ ಅಪರೂಪದಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅದು ಪುನರಾವರ್ತಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗಬಹುದು. ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೀವು ಅದರ ರಹಸ್ಯೋದ್ಘಾಟನೆಯ ಅಥವಾ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಅದೂ ಸಹಿತ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮಿನುಗು-ಮಿನುಗುವಿನಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೀವು ಸತ್ಯದ ಚೇತನದಲಿ ಇರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದರ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುತ್ತೀರಿ. ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಬೆಂಬತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ನೀವು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಹಿತ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೆರನಾದ ಮಹತ್-ಬದಲಾವಣೆಯು ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಘೋಷ ವಾಕ್ಯಗಳಂತೆ ಇವೆ. ಅಥವಾ ಭರವಸೆಯನ್ನು ತರುತ್ತಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. “ನೋಡಿ, ನೋಡಿ ಇದು ಈ ರೀತಿ ಘಟಿಸುವದು,” ಎಂದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ “ಒಳ್ಳೆಯದು, ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ” ಎನ್ನುವುದಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು.

ಇದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಘಟಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ಕೇವಲ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬಲು ನಿಧಾನ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಘಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಸುಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತದನಂತರದಲ್ಲಿ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ

ಓರ್ವನು ಸಕ್ಷಮವಾಗಿಯೇ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅದರಲ್ಲೂ ಅಂತಹ ನಿಯತಿ(ಪ್ರಸಂಗ)ಯು ಘಟಿಸುವುದರಿಂದಾಗಿ, ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಈಗಾಗಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದಲೇ, ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇಂತಹ ಅನುಭವವು ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಇಂತಹ ಅನುಭವವು ಆಗುತ್ತದೆಯೋ, ಆಗ ಆ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ, ಅದರ ಅಂಶದಲ್ಲಿ, ಇದು ಘಟಿಸುವ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವಷ್ಟೇ ಈ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತಗೊಂಡ ಚೇತನದ ಪೂರ್ಣ ಪರಿವರ್ತನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಭದ್ರವಾದ ವ್ಯವಹಾರ ಇದಾಗಿದೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದೇ ವಿವರಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗಿದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಸತ್ತೆಯ ಉಳಿದ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಚೇತನದ ಸಂಬಂಧವು, ಅದೂ ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣಾತಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ವಿಪರ್ಯಯದ (ತಲೆ ಕೆಳಗಾದ) ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ, ಈ ರೀತಿಯ ವಿಪರ್ಯಯವು ಪುನಃ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಆ ಚೇತನವು ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು, “ಸ್ಥಿತಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಸತ್ತೆಯ ಯಾವುದೇ ಅಂಶದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಮ್ಮೆ ಘಟಿಸಿತು ಎಂದರೆ, ಆಗ ಆ ಭಾಗವು ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/171

ದಿವ್ಯ ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ರೂಪಾಂತರ

ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಚೈತನ್ಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಅದು ಸತ್ತೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಜ್ಞಾಯುಕ್ತ ಜೀವಿಯಾಗಿಬಹುದು. ಈ ಪರಮೋಚ್ಚ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಆ “ಏಕತ್ವ”ವು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅದರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ, ಆ “ಏಕತ್ವ”ವು

ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ದೈವೀ ಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ದೈವೀ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುವದು. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು 'ದಿವ್ಯ ಕ್ರಿಯೆ'ಯಾಗಿದೆ. "ದಿವ್ಯ-ಸಂಗತಿಯೂ" ಅಗಿದೆ. ಆ ದಿವ್ಯತ್ವದ ಬಗೆಗೆ ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ಈ ವಿಷಯದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಆ 'ದಿವ್ಯತ್ವ'ದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರದಿದ್ದರೂ, ಆ ಘಟನೆಯು ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಅದರ ಅರಿವು ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದು ಇಷ್ಟೇ ವಿಷಯ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಚೈತನ್ಯದ ಘಟನಾವಳಿಯಾಗಿಯೇ ಸರ್ವಸ್ವವು ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ (ಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ). ಜೊತೆಗೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಅಸ್ವಷ್ಟತೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ; ವೇದನೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ದುಃಖಪಡುತ್ತದೆ... ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೂಲಭೂತ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, "ದೈವತ್ವದ" ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದದೇ ಇರುವುದಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಆಗ ಚೇತನದ ಜೊತೆಗೆ ಇರುವ ತನ್ನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅದು "ದೈವಿ" ನೆಲೆಯಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇರುವ ಚೇತನಾವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದು "ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ" ಇರುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯದ ಚೇತನಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಚೈತನ್ಯವೇ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಆ ದಿವ್ಯ ಚೇತನದೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಆಗ ನೀವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಗೆ ಸರಿಯುತ್ತೀರಿ. ಇದೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೆ; ಈ ಜಗತ್ತು ಇದೆ, ಇಲ್ಲಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಹೇಗೆ ಇರುವದೋ ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ, ಈ "ಚೈತನ್ಯವು" ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅದು ಆ ಕ್ಷಣದ ತಮೋ ಆವರಿತವಾಗಿರುವ ಹಂತವಾಗಿದೆ (ಗ್ರಹಣವಾಗಿದೆ).

ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ದಿವ್ಯ-ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಚೇತನವು (ಪ್ರಜ್ಞೆಯು) ಬೇರೆಯಾಗುವದೋ, ಆಗ ಅದು, ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು

‘ಅಚೇತನ’ವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅಚೇತನಾವಸ್ಥೆಯೇ ಎಲ್ಲ ದುಃಖಗಳಿಗೂ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಅದೆಲ್ಲ ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಅದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯವಾಗಿ ದಿವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ “ದೈವೀ ಏಕತ್ವವೇ” ಮುಖ್ಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ನೀವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ನಿರಾಕರಣೆಗಳು ಏನನ್ನೂ ಬದಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಅದು ಇರುವದೇ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವದೆಂದರೆ, ನಿಜವಾದ ರೂಪಾಂತರಣವು ಚೇತನದ ರೂಪಾಂತರಣವೇ ಆಗಿದೆ. - ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಉಳಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಘಟಿಸುತ್ತವೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/77 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಜಗತ್ತು (ಸಂಸಾರವು) ಚಕ್ರೀಯ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವ ದೈವೀ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಶ್ವ ನಿಯತಿ, ಜೊತೆಗೆ, ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಸಹಿತ ಕ್ರಮವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಘಟಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಂಚಲನದ ಮೂಲಕವೇ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಂಚಲನವೂ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ವಿಸರ್ಜಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

*

ಈ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ವಿಶ್ವದ ಸಮ್ಯುಖದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಆತ್ಮವೂ ಅದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ‘ಬ್ರಹ್ಮ’ವಾಗಿದ್ದು, ಜೊತೆಗೆ ಜಗತ್ತೂ ಸಹಿತ ಆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ-ಬ್ರಹ್ಮ-ಚೈತನ್ಯದ ಕೇಂದ್ರದಿಂದಲೇ ಬಂದುದಾಗಿದೆ.

CWSA (ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 17/22, 23 - ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು

ಓರ್ವನು ತನ್ನಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಇದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು, ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಗಮನಿಸಲೂಬಹುದು. ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಗಮನಿಸಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬನು ಉದಾರವಾದದ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಅಪರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಅಪರೂಪವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಯಾವಾಗ ಓರ್ವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಯಕತ್ವವನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಉದಾರತೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಆತ್ಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನಾಗಲೀ ಸಾಕ್ಷೀಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೆ ಆಕರ್ಷಕ ಪಥದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಸಿರುವದನ್ನು ಸಾಕ್ಷೀಕರಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪರಮೋತ್ಸಾಹ ಅಥವಾ ಪ್ರಶಂಸನೀಯತೆಯ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ಣತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇದ್ದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸತ್ತೆಯಲ್ಲಿ (ಜೀವ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ) ಜಾಗ್ರತಿಗೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹಂತಕ್ಕೆ ನವೀನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ತೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಚೇತನದ ನವ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ, ಹೊಸ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ, ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ ಒಡಗೂಡಿದ ಒಂದು ತೋಷಕ್ಕೆ, - ಅದು ಈ ಮೊದಲು ಗೊತ್ತಿರದೇ ಇದ್ದರೂ ಸಹಿತ - ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ದ್ವಾರ ತೆರೆದಿರುತ್ತದೆ.

CWM (ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪುಟ) 8/404-05 - ಶ್ರೀಮಾತೆ

ವಾರ್ತಾಪತ್ರ

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದ ಸಂಕೀರ್ಣ

ಜಿ.ಪಿ. ನಗರ 1ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸೊಸೈಟಿ ಶಾಖೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಜಿ.ಪಿ. ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು ವತಿಯಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ತರಲು "ಸ್ವೇಚ್ಛಮ್" ಗುಂಪು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಇದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಸಂಜೆ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರವರೆಗೂ ಸಂಗೀತ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ತತ್ತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ

ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತತ್ಸಂಬಂಧ ದಿನಾಂಕ 13ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2019 ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ|| ಅಜಿತ್ ಸಬ್ಬೀಸ್‌ರವರು ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿಸಿ “ಸ್ವೆಕ್ರಮ್” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಚಾಲನೆ ನೀಡಿದರು. ಹಿರಿಯ ಸಾಧಕರಾದ ಡಾ|| ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಸ್ವೆಕ್ರಮ್ ಗ್ರೂಪ್ ಸದಸ್ಯರು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದರು. ತದನಂತರ, ಕುಮಾರಿ ದಯಾ ಸಂತೋಷಿ ಭರತ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು. “ಸ್ವೆಕ್ರಮ್” ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಶನಿವಾರ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮುಂದುವರೆದು, ದಿನಾಂಕ 20ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2019 ಶನಿವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರಿಯ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರೀತಿ ಇವರಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಗೀತೆಗಳ ಭಜನೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ದಿನಾಂಕ 24ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2019ರ ಬುಧವಾರದಂದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಪಾಂಡಿಚೇರಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ ದಿನವನ್ನಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ತತ್ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7 ರಿಂದ 7.30 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಸಾಮೂಹಿಕ ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಸ್. ಲಹರಿ, ಟ್ರಸ್ಟಿ, ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಇವರಿಂದ “Sri Aurobindo’s Relevance in today’s India” ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದೋ ಸಂಕೀರ್ಣದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರೂ ಹಾಜರಿದ್ದರು. 24ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಿಂದ 5ನೇ ಜೂನ್ 2019ರ ವರೆಗೆ “True Happiness” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ಸ್ವೆಕ್ರಮ್” ವತಿಯಿಂದ ದಿನಾಂಕ 27ನೇ ಏಪ್ರಿಲ್ 2019ರ ಶನಿವಾರದಂದು ಡಾ|| ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ, ನಿವೃತ್ತ ಖ್ಯಾತ ಮನೋವೈದ್ಯರು, ನಿಮ್ಮಾನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಇವರಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲ 5.30 ರಿಂದ 6.30ರ ವರೆಗೆ “Understanding of Happiness” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಗುರು-ಬಂಧುಗಳು, ಇತರರು ಹಾಜರಿದ್ದರು.

ಮರ್ತ್ಯಮಾನವನ ನಶ್ವರದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಕ್ಕಿಳಿದು ದೇವಿ ಬಂದು
ಗಗನ-ಮಂಡಲವ ನಿಗಮಯೋಗದಲಿ ಸಂಯೋಗಗೊಳಿಸಿ ಇಂದು,
ಅವನ ಬೆಳಗುಗಳಲೀಗ ಅವಳು ತುಂಬುತಲಿ ಇಂಬುಗೊಂಡು
ಅಸ್ಥಿರದ ರೂಪುಗಳಲೀಗ ಅವಳ ಆ-ಜನ್ಮ-ತಾಣವಿಂದು;

ಅದರ ರೂಪಣೆಗೆ ನಮಿತಗೊಂಡಿಲ್ಲಿ ಅವತರಣಗೊಂಡು ಬಂದು
ಜಡದ ಗರ್ಭದಲು ಅಮೃತತ್ವವನ್ನು ತಾ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯಲೆಂದು
ಅನುಭೂತಿ ಇರದ ಸುವಿಶಾಲ-ವ್ಯಾಪ್ತದವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿ
ಚಿಂತನದ ಜೊತೆಗೆ ಭರವಸೆಯ ತರುವ ಜಾಗರದದ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ.

- ಪುಟ್ಟು ಕುಲಕರ್ಣಿ
(ಸಾವಿತ್ರಿ; ದಳ 2 ರೇಣು 3 ಪುಟ 130)

RNI No. 22511/1971

No. of Pages 68 + 4 (Cov. Page)

KAR Reg No.: RNP/KA/BGS/368/2018-2020

Kannada Monthly Magazine

Date of Publication on 7th of Every Month

Permitted to Post 10th of Every Month. Reg. Valid till: 31-12-2020

Licensed to Post at BG PSO, Mysore Road, Bengaluru - 560 026

ದೇವಿ ಸ್ತೋತ್ರ

ಜಗತ್ತಿನ ಕಾರಣ ಮತ್ತವಳು ಜನನಿಯಾದವಳು,
ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮನ ರೂಪ ತಾಳಿದವಳು,
ದಿವ್ಯಾನಂದವನು ತನ್ನ ದ್ರವ್ಯವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡವಳು.

ನೀನು ಆದಿಕಾಲದವಳಾಗಿರುವಿ,
ಜೀವ ಸಂಕುಲದ ಜನನಿಯಾಗಿರುವಿ,
ಜಗ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಬ್ರಹ್ಮ, ಕಾಪಿಡುವ ವಿಷ್ಣು,
ಲಯಗೊಳಿಸುವ ಶಿವ, ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವಳು ನೀನು

ಕನ್ನಡ ರೂಪಾಂತರ: ಡಾ|| ಕೆ.ಎಸ್. ಅಮೂರ

(ಇದು ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಬರೆದ ಕವನ. ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು “ತಂತ್ರಸಾರ” ಎನ್ನುವ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಆಯ್ದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಾರಂಭ ಶ್ರೇಷ್ಠ ದೈವೀ ಸಂಕೇತದ ಪರಮೋಚ್ಚ ಅರ್ಥದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಗಜ್ಜನನಿಯ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಇಡಿಯಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ “ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗ”(Self-abandonment)ವಾಗಿದೆ. ಅದು ತನ್ನ ಅಭೀಪ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಪ್ರಕಟವಾದ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗದೇ ಇರುವ ದೇವನ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾನವಾತ್ಮವೊಂದು ಕೈಕೊಂಡ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.)

Ed. Sri Puttu Parashuram Kulkarni, Pub: Dr. Ajit Sabnis

Ptd. by M/s. Seshaasai e-forms Pvt. Ltd.,

on behalf of Sri Aurobindo Complex Trust, ‘Sri Aurobindo Marg’,

J.P. Nagar I Phase, Bengaluru - 560 078. Phone: 080 - 22449882.